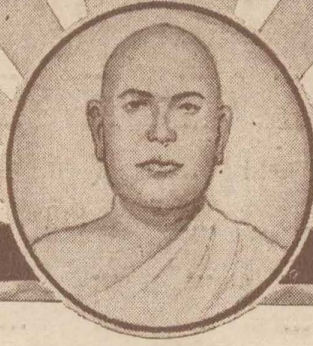
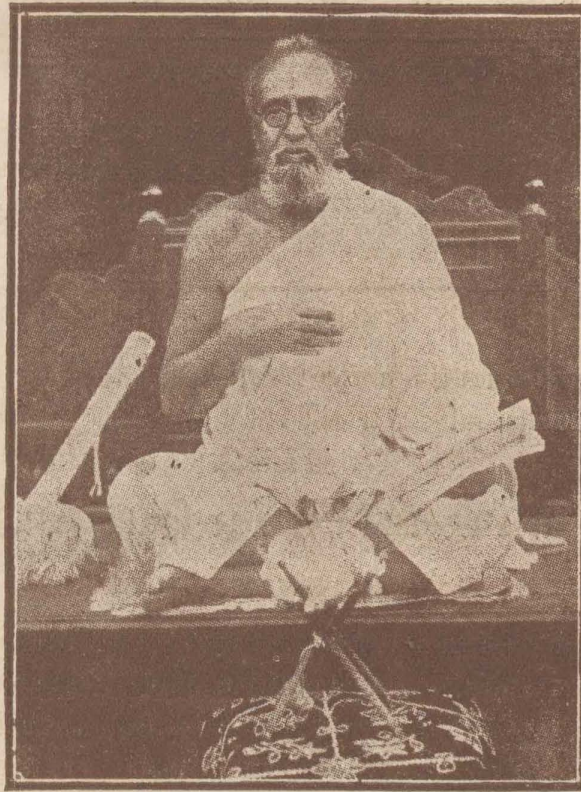

SHRI ATMANAND

PRAKASH

પૂ. ગુરુદેવ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ
[જન્મતી પ્રથમ સ્વર્ગવાસ-જયંતિ રથજે રથજે ઉજવવામાં આવેલ]

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

પુસ્તક ૫૩

અંક ૪ થી

કારતક

સં ૨૦૧૨

અનુક્રમણિકા

૧. યોગી અને યોગ	...	...	...	...	...	...	(પાદરાકર)	૪૯
૨. અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ સ્તવન	...	...	...	...	...	...	...	૫૦
૩. જૈન શાસનમાં ભાગવતી દીક્ષાનું સ્થાન	...	...	...	...	...	...	(આ. શ્રી વિઘ્નજન્મસૂરીશ્વરજી મ.)	૫૧
૪. દીપોત્સવીનું પવન	...	...	...	...	...	...	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ ' સાહિત્યચંદ્ર ')	૫૪
૫. કૌશામ્બીની રાણી મૃગાવતી	...	...	...	...	...	...	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી)	૫૬
૬. શાંતિ	...	...	...	...	...	...	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૫૯
૭. વર્તમાન-સમાચાર	...	...	...	...	...	...	...	૬૨
૮. સ્વીકાર-સમાલોચના	...	...	...	...	...	...	...	૬૨

નવા થયેલા લાઘક મેમ્બરોના નામ

શેઠ જોઠમલ ઝવેરચંદ	મંડલેરી	વોરા જયસુખલાલ અમુલખભાઈ	રાજપર
શેઠ ભીખનચંદ રામપુરી	કલકત્તા	શેઠ કનુભાઈ શાન્તિલાલ	દેત્રોજ
શેઠ ચીમનલાલ જોઠાલાલ	મુંબઈ	વોરા શશીકાન્ત સુનીલાલ	ભાવનગર
શેઠ નાનચંદ જુઠાભાઈ	મુંબઈ		

અગત્યની સૂચના

સં. ૨૦૧૨ ની સાલનું જૈન પંચાંગ શ્રી ઊંઝા કામંસી તરફથી માસિકતા આ અંકમાં સામેલ કરવામાં આવેલ છે, જે સંભાળી લેવા માસિકતા ગ્રાહકોને વિનંતી છે.

શ્રી કથારત્નકોષ (ભાષાંતર દ્વિતીય ભાગ.)

કર્તા—શ્રી દેવભદ્રાચાર્ય મહારાજ.

જેમાં સમ્યક્ત્વના તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો, પંચ અણુવ્રતના સત્તર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણોનું સુંદર-સરલ નિરૂપણ તથા વર્ણન, તેને લગતી પ્રાસંગિક, મૌલિક, અનુપમ નહિં જાણેલી, સાંભળેલી, વાંચેલી, નવીન પચાસ કથાઓ, અન્ય અનેક અંતર કથાઓ અને સત્પુરુષોના માર્ગો, ઋતુ, ઉપવન, રાજ્ય લક્ષણો, સામુદ્રિક તેમ જ વ્યવહારિક, સામાજિક, રાજકીય અને નૈતિક વગેરે અનેક વિષયો દેવ, ગુરુ, ધર્મ, જિનપૂજન વગેરેના સ્વરૂપો અને વિધાનોનું વર્ણન વગેરે અનેક વિષયો આવેલા છે. પ્રથમ ભાગમાં સમ્યક્ત્વના વીશ ગુણોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. આ બીજા ભાગમાં બાકીના તેર સમ્યક્ત્વના અને સત્તર પંચ અણુવ્રતના મળી કુલ ત્રીશ ગુણોનું કથાઓ સહિત વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. સારા કાળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોથી આ સભાના માનવંતા પેટ્રન સાહેબો, લાઘક મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવા આ ગ્રંથ છપાય છે. સુમારે ચાલીસ ફોર્મ ઉપરાંત કાઉન આઠ પેજ લગભગ ચારસો પૃષ્ઠમાં તૈયાર થશે. નવા થનારા પેટ્રન સાહેબો તથા લાઘક મેમ્બરોને પણ ભેટ આપવામાં આવશે, કિંમત સુમારે રૂ. નવ થશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વીર સં. ૨૪૮૨

કારતક

પુસ્તક ૫૩ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૧૨

અંક ૪ થી

યોગી અને યોગ

(હોરી)

અહ્યુત જોગ જમાવો, યોગી અલખ લખાવો. અહ્યુત,
ત્યાગ લભ્યુતિ તન-મન ઝોળી, યોગ જટાને ધરાવો !
શુદ્ધ પ્રેમની મસ્તી મહાઅજ, ચિત ચંચળતા હઠાવો !

શાંતિ સંયમ મન લાવો ! અહ્યુત.

સત્સંગ મુદ્રા, શીલ લંગોટી, કુંડલ ક્રિયા કઢાવો !
સત્ય ગ્રહણ પ્રવ્રજાની ઝોળી, વ્રત ચીપીયો કર રહાવો !

પ્રભુ તનમય-તન તાવો ! અહ્યુત.

સ્વાપ્ન-તપ-સિદ્ધિ આસનની, શમન સહજ ઠરાવો ?
દ્રઢ સંકલ્પની પવન પાવડી, બ્રહ્માકાશ ઉડાવો !

તુલિ-તુલિ નાદ ગજાઓ ! અહ્યુત.

આત્મજ્ઞાનનો શંખ યજ્ઞવી, અભેદ પ્રભુથી થાઓ !
મન-પવન-માયા વશ કરતાં, જીત નિશાન ચઢાવો !

અનાહત તાન યજ્ઞઓ ! અહ્યુત.

દેહ દેવળમાં પ્રકટ પ્રભુ, નિજ રૂપ સ્વયં દરશાઓ !
દેહ છતાં દેહાતીત અનતાં, જીવન જીવત મર જાઓ !

જીવતાં અમર કઢાવો ! અહ્યુત.

કંઠી ધારણા, ધ્યાનનો ગાંજો, હૃદય શિલાએ ધુટાવો !
ગુરુગમ જળા, ગુરુસેવા સાશી, સંયમ ચલમ પુકાવો !

બ્રહ્મ સમાધિ ચઢાવો ! અહ્યુત.

પરમ પ્રેમ આત્માનંદ રસનો, પરમ બ્રહ્મ લય લાવો !
અલખ અલખ ઉચ્ચાર પરા-પર્યંતિ લક્ષે લખાવો !

વાણીથી પર શું કઢાવો ? અહ્યુત.

નેતિ કથી નિજમાહિ સમાવો, સાચી કમાણી કમાઓ !
ત્યાગ-ગ્રહણ, જીવ-શિવ કહ્યુ ના, આપો-આપ સુઢાવો !

અમર મહિમય બની જાઓ ! અહ્યુત.

—પાઠરાકર

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ-સ્તવન

(ભાગ પહેલો)

(ચાલ-મન ડાલે-નાગીન)

મન નાચે મારું મન નાચે મારું હૃદય કરે પોકાર રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૧

દેવશુર ને ધર્મને વંદી તીરથના ગુણ ગાઉં,
શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વપ્રભુનું ગીત હું વિરચાઉં, લોકો ગીત હું વિરચાઉં
ધૃતિહાસ સુણાવું કર્મ ખપાવું, મારા ભાંગશે સધળા દુઃખ રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૨

મૂર્તિ અતિ પ્રાચીન આ ધૃતિહાસ એનો અનોખો,
મહામયી છે ચમત્કારી ભક્તિભરે એને નિરખો, લોકો ભક્તિભરે એનો નિરખો,
ચમત્કાર જોવા, શિવસુખ લેવા, તમે આવો સધળા દૂર રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૩

એલગપુરનો ભૂપતિજી નામે એલગરાય,
રોમેરોમ કીડા એના નિદ્રા પળભર ના આય, લોકો નિદ્રા પળભર ના આય,
ઝાળણું દીઠું, પાણી પીધું, એના ભાગ્યા સધળા દુઃખ રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૪

પટરાણીને વાત કહેતા રાજા હરખે ના માય,
કચન જેવું મુખડું નિરખો રાણી કુલી ન સમાય, પ્રભુજી રાણી કુલી ન સમાય,
ઝટપટ છોડે, જળને ખોળે, એવું જગ્યું મોટું ભાગ્ય રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૫

સ્વપ્નમહી દેવ આવે, રાજાને સમજાવે,
એલગપુરના રાજા સૂણજે કહું છું, આજે ભાવે રાજા કહું છું આજે ભાવે,
પાણી પીધું જ્યાં પ્રભુજી વસે ત્યાં તને મળશે પ્રતિમા સાર જો, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૬

આજના જાયા વાછરડાં તું જોતરજો ગાડાને,
પુઠ વાળીને જોઈશ મા, તું પાછું ઝાડીને, રાજા પાછું ઝાડીને,
પ્રતિમા આવશે, ગાડામાં બેસશે, તારા સરશે સધળા દુઃખ રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૭

ધરણેંદ્રના વચ્ચેનો માની, રાજા ગાડું લાવ્યો,
જ્યોતિર્મયી પ્રતિમા નિરખી, રાજા હરખે ન માયો, પ્રભુજી રાજા હરખે ન માયો,
સન્દેહ આવે, પાછું જોવે, મૂર્તિ અંદર રહી જાય રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૮

અંતરીક્ષમાં પ્રતિમા એવી, સ્વાર ભોંયથી એક જાય,
એવી અજળ મૂર્તિ નિરખી, નામ અંતરીક્ષજી અપાય, પ્રભુજી નામ અંતરીક્ષજી અપાય,
મંદિર બાંધે, કર્મ ખપાવે, પણ રાજાનું ગર્વ જાય રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૯

ગુરુવચનો સુણી પંચોએ, મંદિર બીજું બાંધ્યું,
અક્રમનાં કળે 'અભયદેવસૂરિએ,' પ્રતિષ્ઠાનું જસ લીધું, પ્રભુજી પ્રતિષ્ઠાનું જસ લીધું,
સિદ્ધ થયા, પ્રભુવીર આવ્યા, શ્રીપુરનગરમાય રે, પ્રભુ પાર્શ્વજી મળશે શિવપુરમાં ૧૦

જૈન શાસનમાં ભાગવતી દીક્ષાનું સ્થાન

લેખક—પૂજ્ય જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયજંબૂસૂરીશ્વરજી મહારાજ—બિજાપુર (કર્ણાટક)

જૈન દર્શન જગતમાં ઊંચામાં ઊંચું આત્મદર્શન છે. તેથી જ એ 'પરેખરુ' આસ્તિક દર્શન છે. કર્મના બંધનમાં ઝડકાયેલા આત્માની મુક્તિ શી રીતે થાય? તે જ એમાં ઉપદેશવામાં આવ્યું છે અને તે જ હેતુથી આત્મા બંધનમાં શી રીતે ફસાયે છે, તથા નવાં નવાં બંધનોથી શી રીતે બચે તેમ જ જૂનાં બંધનો-થી શી રીતે છૂટે એ બધી જ હકીકતો યથાસ્થિત છણીને પરમપદપ્રાપ્તિ સુધીની સઘળી જ પ્રક્રિયાઓ આ દર્શનમાં યતાવવામાં આવી છે. ભૌતિક પદાર્થો ઉપરના રાગ વિગેરે દોષોથી પ્રત્યેક આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જે બગડ્યું છે, તે તેના ત્યાગ વિગેરે ગુણકારી જીવનથી જ સુધરે, આ એક મૌલિક હકીકત જે હૃદય-થી સમજવામાં આવે તો ભાગવતી દીક્ષાનું મહા-ઉપકારી સ્થાન કોષનાથી પણ નકારી શકાશે નહિ.

સંસારમાં અનેકવિધ યોનીઓમાં જીવનાં જન્મ મરણ થાય છે, પણ વિગેરે અન્ય કોઈ એવી યોની નથી, કે જેમાં આ ત્યાગની સાધના સંપૂર્ણ શક્ય હોય, સિવાય એક મનુષ્ય યોની. આ મનુષ્ય યોનીમાં પણ જીવના અનેક વખત અવતાર થઈ ગયા હોય છે, છતાં ત્યાગની ઈષ્ટ સાધના તો કોઈ વિરલ અવ-તારમાં જ શક્ય બને છે. મોઢ, માયાના અનાદિ સંસ્કારોનું જોર તૂટ્યા વિના જીવને ત્યાગ જીવન સાચી રીતે સાંપડતું નથી, એ માટે જ સુખના કામી મનુષ્યોએ મુમુક્ષુભાવે પોતાના આ મોંઘા જીવન-માં છેક અચપણથી મરણ પર્વત ત્યાગી જીવનનો પ્રયોગાત્મક અભ્યાસ પાડવો એ પણ ધણું જરૂરી હિતાવહ છે. યોગ્યતાપૂર્વક આ સુંદર સ્વાર્પણ યજ્ઞમાં રૂકાવટ ન હોય કિન્તુ સહાનુભૂતિ જ હોય.

આત્મા-પરમાત્મા-આ જન્મ-પુનર્જન્મ-આ લોક-પરલોક-સંસાર-મોક્ષ વિગેરે માનનાર દુનિયાનો કોઈ ધર્મ, કોઈ સમાજ, કોઈ રાષ્ટ્ર, કે કોઈ ધર્મ ગ્રંથ એવો નથી કે જેમાં ત્યાગની મહત્તા માનવામાં

ન આવી હોય. જે મનુષ્યો સંસારમાં રહીને પણ સ્વાર્થ ત્યાગપૂર્વક સેવાપરાયણ બને છે, તે આ દેશમાં કે પરદેશમાં સર્વત્ર પૂજ્ય છે, આ એક હકી-કત છે, તો પછી જેઓ પોતાની શિશુવયમાંથી સર્વ ત્યાગનો પાઠ સ્વીકારી મહાસેવાપરાયણ બને છે, તેના તરફ સુગ રાખતી એ અધૂરી સમજનું પરિ-ણામ છે, દીક્ષા જનતાને સર્વ ત્યાગનો પાઠ આપે છે, અને એનાથી મનુષ્યનું જીવન ઉન્નત બની જગ-તના દરિદ્રનારાયણાદિ સર્વ પ્રાણીગણની મહાસેવામાં દીક્ષિત પોતાના સમસ્ત જીવનને અર્પણ કરી દે છે. એના ભવ્ય માર્ગમાં અંતરાય કરવાનું દુઃસાહસ, જેઓ પોતાને સભ્ય-સુધરેલા અને સુશિક્ષિત ગણાવે છે, તેમનાથી હરગીજ થઈ શકે નહિ, એમ અમારું નિશ્ચિત માનવું છે.

જૈન ધર્મમાં સંસાર ત્યાગની દીક્ષા આઠથી સિત્તેર વર્ષની ઉંમર સુધી ગ્રહણ કરી શકાય છે, એમાં જેને તેને મુંડી સાધુ બનાવી દેવામાં આવતા નથી. તે નીચે રાખવામાં આપેલી સાવચેતી ઉપરથી જોઈ શકાશે.

દીક્ષા કેને આપી શકાય?

જૈન શાસ્ત્રોનું એ ફરમાન છે કે જે (૧) આર્ય દેશમાં જન્મેલો હોય, (૨) વિશિષ્ટ અનિર્ઘ જાતિ, કુળસંપન્ન હોય, (૩) ખૂન-ચોરી આદિ દુષ્ટ કર્મો ન હોય, (૪) ઈગ યુદ્ધ ન હોય, (૫) 'સંસાર કેવલ જન્મ, જરા, મરણાદિક વિવિધ દુઃખો-થી ભરેલો છે,' એમ જાણનારો હોય (૬) એથી જ સંસારના રંગરાગાદિક ભોગમુખોથી પણ ઉભ-ગેલો વૈરાગ્યવાન હોય, (૭) શાંત પ્રકૃતિવાળો હોય, (૮) ઝઘડાખોર ન હોય, (૯) વફાદાર હોય, (૧૦) નમ્ર હોય, (૧૧) રાજવિરોધી ન હોય, (૧૨) સમાજ-રાષ્ટ્રના વિશાળ હિતને બાધાકારી ન હોય, (૧૩) ખોડ-ખાંપણવાળો ન હોય, (૧૪) ત્યાગ

ધર્મની સચોટ શ્રદ્ધાવાળો હોય, (૧૫) પ્રતિજ્ઞા-પાલન કરવામાં અડગ હોય, (૧૬) અને આત્માનો મોક્ષ કરવાના હેતુથી ચારિત્ર લેવા માટે ખડો થયો હોય, તેને જ દીક્ષા આપી શકાય છે.

જૈન શાસ્ત્રકારોએ પુરુષનો સોલ વર્ષની ઉંમર પછી સ્વતંત્ર અધિકાર માન્ય રાખેલો છે, તો પણ તે પુરુષે પોતાની પાછળ પોતાના આધારે જીવતાં કુટુંબીઓની આજીવિકાની યોગ્ય વ્યવસ્થા કરેલી હોવી જોઈએ. તેમજ તેના માથે કાંઈનું જાણુ આડી હોવું ન જોઈએ. તેવા યોગ્ય ઉમેદવારને દીક્ષા આપવામાં સાધુને ચોરીનો દોષ લાગતો નથી. આઠથી સોલ વર્ષ સુધીનો પુરુષ તેના વાલીની સંમતિ વિના દીક્ષાગ્રહણ કરી શકતો નથી, અને જો સાધુ તેવાને દીક્ષા આપે તો તેને ચોરીનો દોષ લાગે છે. જેથી તેઓ આપતા પણ નથી જ્યારે સ્ત્રીથી તો તે જોના તાબામાં હોય તેની અનુમતિ મેળવીને જ દીક્ષા લઈ શકાય છે, અને સગર્ભા કે લાલચવાળા હોય તો તે એ સંયોગોમાં પણ લઈ શકાતી નથી. આથી સ્પષ્ટ સમજી શકાશે કે જૈન દીક્ષા એ ધરતર જાવાઓ આદિની જેમ કોઈ ઉદ્ધાવગિરિની ચીજ નથી.

દીક્ષામાં શું કરવાનું હોય છે ?

આવી દીક્ષામાં આવનારને મફતના માલ મલીદા ઉદ્ધાવના કે સમાજને ભારજૂત જીવન જીવવાનું હોતું નથી. કિન્તુ સખ્ત સાધના કરવાની હોય છે, કોઈ પણ જીવની માનસિક હિંસા પણ એનાથી કરી-કરાવી કે અનુમોદી શકાતી નથી, એવી જ રીતે અસત્યનો, ચોરીનો, સ્ત્રીસંગનો, પરિગ્રહસંગ્રહનો એણે સંપૂર્ણ ત્યાગ કરવાનો હોય છે. પોતાની જાત ઉપર પણ ચાહે તેવું કષ્ટ આવે તે સહન કરવાનું હોય છે, વિ-જાતીય સ્પર્શ પણ ન થાય તેવું ન વગાડે શુદ્ધ બ્રહ્મ-અર્થ પાળવાનું હોય છે, પૈસાને અડવાનું પણ હોતું નથી, રાત્રિભોજનનો પણ સંપૂર્ણ ત્યાગ કરવાનો હોય છે, ગાડી, મોટર, પ્લેન, સ્ટીમર, હાથી, ઘોડા એ કશાની સ્વારી કરી શકાતી નથી, ઉધાડા પગે ઉધાડા માથે પગપાળા વિહાર કરવાના હોય છે, ગાદી

તકીયા કે પથારીઓ વાપરી શકાતી નથી. ભૂમિ ઉપર સંધારા પાથરી સુવાનું હોય છે, હજમત કરા-વાતી નથી, મસ્તકના કેશ કે દાઢી મૂછના વાળ હાથે કાઢવાના હોય છે, ગમે તેવી ભૂખ તરસમાં ઝાડ-પાન કે તેનાં ફલ-ફૂલ તથા ફૂત્રા, તલાવ, નદી કે નળ વિગેરેનાં પાણીનો ઉપભોગ કરી શકાતો નથી, કડકડતી થંડીમાં અગ્નિ વિગેરેને તાપવાનું પણ હોતું નથી, ગરમીમાં પંખા-હિચકા આદિનો પવન પણ ખત્રાતો નથી, છત્રી પણ રખાતી નથી, એકેદ્રિય જીવોને દુઃખ ન થાય એ માટે કાચી માટી આદિને આંગળી પણ અડાડાતી નથી, રનાન-દંતધાવન કે સેન્ટ લવન્ડર તેલ વિગેરેનાં એશચારામ કંઠ જ કરાતું નથી, પગમાં ખૂટ વિગેરે પણ નખાતા નથી.

આ દીક્ષામાં તો હાલવા-ચાલવા, ખેસવા-ઉઠવા, ખાવા-પીવા ભોલવા કરવામાં જ ખુબ જ સંયમ પાળવાનો હોય છે, જીવદવાના હેતુ માટે જ એધો મુહ-પતિ અને બીજાં પરિમિત વસ્ત્ર પાત્ર (તે પણ કાષ્ઠનાં) સ્વીકારવાનાં હોય છે, ગૃહસ્થને ત્યાં તેઓને માટે જ થયેલી રસોઈમાંથી થોડી થોડી શુદ્ધ ભિક્ષા ગ્રહણ કરવાની હોય છે, તે માટે તેમનો કશોયે બલા-તકાર હોતો નથી, સ્વેચ્છથી આપે તો લેવાનું હોય છે. મધ, માંસ, માખણ, મંદિરા, કંદમૂળ વિગેરે અભ-ક્ષ્ય અપેયનો તો સદંતર ત્યાગ જ કરવાનો હોય છે, દહીં, દૂધ, ઘી તેલ મિષ્ટાન્ન આદિ ભક્ષ્ય પદાર્થોના રસસ્વાદનો પણ ધણો ત્યાગ કરવાનો હોય છે, છકુ, અકુમ, ઉપવાસ, આયબીલ, એકાસણુ આદિ તપશ્ચર્યા નિરંતર કરવાની હોય છે, ઉગ્ર કે અસહ્ય ભાષણ કરાતું નથી, શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરવાનો હોય છે, ખાલ, વૃદ્ધ, ગ્લાન-માંદા આદિ સૌની સેવા કરવાની હોય છે, ગુર્વાદિકોની આજ્ઞામાં રહેવાનું હોય છે, મંત્ર-તંત્ર-દોરા-ધાગા-કામણુ-ટુંગણુ-ભાવ-તાલ-આદિ કશા જ અવળા ચાળા કરી શકાતા નથી, ફક્ત તત્ત્વ ચિંતન અને તત્ત્વ ધર્મની જ વાત કરવાની હોય છે, પરિષદ-ઉપસર્ગ સમજાવે સહન કરવાના હોય છે, રાગ-પ્રભ-રાજ્ય-રાષ્ટ્ર-વિશ્વ-પ્રાણી માત્રનું બધું ચાહવાનું હોય છે, કોઈની હાંસી-ઠટ્ટા-મસ્કરી કે

જૈન શાસનમાં ભાગવતી દીક્ષાનું સ્થાન

૫૩

નિન્દા વિગેરે વાત-વિકથા કરાતી નથી, નિદ્રા પ્રમાદ વધારે ન થઇ જાય તેની સતત સાવચેતી રાખવાની હોય છે, ઉભય ટંક પ્રતિક્રમણ-પડિલેહણ-સ્વાધ્યાય ચૈલાદિ વંદન-પ્રણામ્યાન તથા સૂક્ષ્મ આરીક રખવાનાનું પણ પ્રાયશ્ચિત્ત, ક્ષમા-દયા આદિ સદ્ગુણોનું પરિવર્ધન હંમેશ ઉપયોગપૂર્વક કરવાનું હોય છે. આમાં કોઇને લાલચ થાય કે કોઇની ઉપર શીરજોરી થાય એવા કોઇજ સંયોગો નથી, એ દિવા જેવું દેખાઈ આવશે.

કુલાચારથી સુલભ સંસ્કાર.

જૈન દીક્ષામાં નાના કે મોટા કોઇને પણ બદ-ધરાદાથી કિંવા તેમનું જીવન ખરાબ થાય તે માટે દીક્ષાએ અપાતી નથી. જૈન કુલમાં જન્મેલા નાનાં બચ્ચાંએને પણ આ દીક્ષાની કદયાણુકારિતાની તથા તેમાં પાળવાની ત્યાગ કરણીની જન્મસિદ્ધ સમજ-દારી હોય જ છે. જૈન ગૃહસ્થ જીવનમાં પણ નાની ઉમરથી લગભગ ધરે ધરે સામાયક-પ્રતિક્રમણ-પોષધ-ઉપવાસાદિક તપશ્ચર્યા-શાસ્ત્ર-શ્રવણ-અભ્યાસ-સાધુ-સત્સંગ--શ્રમણસેવા--ભક્તિ-રાત્રિભોજન--કંદમૂલાદિ અભક્ષ્ય ત્યાગ-ન્યસનબંધી-આદિ સાર્વજનિક વ્રત-નિયમ-શ્વલ્લચર્યા પાલન-વિવિધ અભિગ્રહ-પચ્ચક્ષુખાણુ-કેપ-ધાન વિગેરે ધાર્મિક દ્રષ્ટિના આચારાવચાર નિરંતર એવા સેવાતા હોય છે કે સાધુ જીવનની તાલીમ તેઓને સ્વાભાવિક મલી જાય છે. આથી ખીજ-ઓની માફક તેઓને સાધુ જીવનની કઠોર ચર્યા કઠોર રૂપે ભાસતી નથી. અને જેઓને પૂર્વ જન્મના કોઇક સારા સંસ્કાર જન્મે છે, તેઓને જ સાધુ-જીવનની દીક્ષા અંગીકાર કરવાના કોડ જાગે છે. ખીજઓને તે થતા પણ નથી. આવી દીક્ષાએ કેવી ધામધુમથી પ્રભાવનાપૂર્ણ લેવાય છે તે તો આજ કાલેનો ઇતિહાસ પણ પ્રગટ કહી આપે છે. સંસારના વાયરા ખાઇને આવેલાઓ કરતાં તેનાથી અલિપ્ત રહેલા નાની ઉમરનાઓની દીક્ષા સારી સફળ નીવડે છે, એની કોઇનાથી ના પડાય તેમ નથી. આજ કારણથી જૈન શાસ્ત્રકારોએ જૈન શાસનની હવાતી ટકાવી રાખવા માટે બાલદીક્ષા ઉપર ખૂબ જ ભાર મૂક્યો છે, જે જે યુગપ્રધાન અને મહાસમર્થ

પ્રભાવક આચાર્યાદિ મુનિવરો ભૂતકાળમાં થઈ ગયા છે. તેમાંનો મોટો ભાગ બાલદીક્ષિતોનો છે. તે વાતની આજે પણ ઇતિહાસ સાક્ષી પૂરે છે. આવી અગત્યની દીક્ષા-ઓને કાયદાની એક કલમે રૂંધવા તે જૈન શાસનની પ્રગતિને રૂંધવા ખરાબ છે, એ કદો ભૂતવું ન જોઈએ.

હા, એ સાચું છે કે આ દીક્ષાની પ્રતિજ્ઞા જીવન પર્થત પાળવાની હોય છે. સમયના વહેવા સાથે કોઇક ન પાળી શકે તો એથી લૌકિક દ્રષ્ટિએ એનું જીવનધોરણ બગડી જતું નથી. તે સંસારમાં પાછા જાય છે. ત્યાં એની લાયકાત મુજબ સામાજિક દરજ્જે પણ પ્રાપ્ત કરી શકે છે, એવા કોઇ દાખલા ભૂતકાળના અને હાલના પણ પ્રત્યક્ષ જોઈ શકાય છે. આયુષ્ય જ્યારે ચંચલ છે અને આજનો સગીર કાલે પુખ્ત ઉમરનો સગાન સુધી જીવશે કે નહિ ? એની ખાત્રી નથી ત્યારે ખાસ કરીને મનુષ્યને પોતાના આત્માનો ઉત્કર્ષ સાધવા માટેની આ શાસ્ત્ર આજ્ઞા સિદ્ધ સાધના કોઇ પણ યોગ્ય ઉમરમાં અંગીકાર કરવાનો પવિત્ર હક્ક અનાધિત જ રહેવો જોઈએ.

આત્મસુધારણાનો મહાપંથ.

એ યાદ રાખવું જોઈએ કે જૈન દીક્ષાની પ્રતિજ્ઞા સંસારમાં આત્માનો મેક્ષ સાધવા માટે છે. સંસારના ભેગો વિગેરેના રાગ વિગેરેથી આત્માને સંસારવર્ષક કર્મો બંધાય છે તે તેના ત્યાગ વિના અટકી શકતાં નથી અને તપશ્ચર્યા વિના દૂર થઇ શકતાં નથી. આ કોઇ એક જન્મમાં બની જતું નથી. મોહ મત્યાના અનાદિ સંસ્કારોને જડમૂળથી ઉખેડવા માટે કેઇ ભવેના અભ્યાસની આવશ્યકતા રહે છે. બાલક જેમ ચાલતાં પડે તો પણ એથી એના ચાલવાનો કે ચઢવાનો અભ્યાસ હોડાવી શકાય નહિ તેમ વ્યક્તિગત કોઇક રખણનાઓ કોઇકમાં આવી જાય કે દેખાઇ જાય તો પણ તેથી આત્મસુધારણાનો આ મહાપંથ અને તે પંથે વારંવાર ચાલવા ચઢવાનો અભ્યાસ જરાયે લુલો પાડી શકાય નહિ કે ડામી શકાય નહિ.

જૈન જીવનના આ માનસ ઉપરથી શ્રી ભાગવતી દીક્ષાની અનિવાર્યતા સૌકોઇની સદ્ગુણિમાં સારી રીતે ઉતરે એ જ શુભ મનોકામના.

દીપોત્સવીનું પર્વ

(લેખક—સાહિત્યચંદ્ર બાલચંદ હીરાચંદ,—માલેગામ)

મનુષ્યનો સ્વભાવ જ એવો હોય છે કે એને ઉત્સવ, સમારંભ કે કુતૂહલ ગમે છે. પોતાનો ઉદ્ધાસ પ્રગટ કરવા માટે એ નાચે છે. ગાય છે. પોતાનો નિવાસ શણગારે છે. પોતે પોતાના શરીરને પણ શણગારે છે. સુવર્ણ, રૌપ્ય, રત્નાદિથી અલંકારો નિપજાવી પોતે ધારણ કરે છે. પોતાના ઇષ્ટ સ્વજનોને તેડી તેમની સાથે અનેક મિષ્ટાન્ન આરાગે છે. અંધારું એને ગમતું નથી, તેથી દીપોત્સવ કરે છે. અનેક દીપકો પ્રગટાવી કલાત્મક રીતે તેની ગોઠવણ કરી પોતાની ચાતુરી પ્રગટ કરે છે. આનંદ ઉદ્ધાસ એ પ્રત્યક્ષ પ્રગટ રીતે દેખાડવા માટે એવા એવા અનેક માર્ગો માનવે શોધી કાઢ્યા છે.

માનવદેહ એ નશ્વર વસ્તુ છે. એ દેહ એક દિવસે નષ્ટ થવાનો જ છે. એ વસ્તુસ્થિતિ છે સામાન્ય રીતે પાકટ ઉમરે કાઠી કૃતકાર્ય થઈ મૃત્યુને શરણ થાય છે ત્યારે પણ દુઃખગર્ભિત સમાધાન પ્રગટ કરવા માટે માનવો અનેક ધર્મકાર્યો કરી કે અન્ય રૂપમાં સહભોજનાદિ કાર્યો કરી મૃત્યુ પામેલા માટે પોતાનો આદર જતાવી આનંદ માને છે. આ વસ્તુ તો સામાન્ય સભ્ય અને સજ્જન માણસ માટેની થાય છે. એની પાછળનો જન્મ જરા મૃત્યુનો અનુક્રમ તો ચાલુ જ હોય છે કોઈ દાનશર પરાક્રમાં કે પરોપકારી મનુષ્ય જ્યારે મૃત્યુવશ થાય છે, ત્યારે તેની કીર્તિનું ક્ષેત્ર મોટું થઈ જાય છે અને એના માટેનો શોક વ્યાપક હોવાથી એનું ગૌરવ કરવાનું ક્ષેત્ર સાર્વત્રિક થઈ જાય છે. આટલું છતાં જન્મ મરણના ફેરા તો એના ચાલુ જ રહે છે.

પ્રભુ મહાવીર જેવા મહાન પુરુષોની સ્થિતિ તદ્દન જુદી જ હોય છે. પ્રભુ મહાવીરે અનંત જન્મોની સાધના ચાલુ રાખી છેવટે મૃત્યુજયની સાધના પૂરી કરી હતી. તેમણે જન્મ મૃત્યુના ફેરાનો અંત લાવેલો હોવાને લીધે તેમની રખડપટીનો પણ અંત આવેલો

હતો. પ્રત્યક્ષ તેમના મૃત્યુનો જ મૃત્યુ થઈ ગયેલો હોવાને લીધે તેમને મૃત્યુનો ભય રાખવાનો પ્રશ્ન જ ઉપસ્થિત થવાનો સંભવ નહીં હતો. તેમણે છેલ્લું જ શરીર ધારણ કરેલું હતું. ફરી વાર તેમને શરીરના પાંજરામાં કોઈ પૂરી શકે તેમ ન હતું. શરીરના પાંજરામાં આત્માને બંદીવાન બનાવી તેનો છલ ચાલુ રાખી તેને ભ્રમણ ચક્રમાં ગોંધી રાખનારા કર્મોના તેમણે અંત કર્યો હતો. એકેક કર્મને આમંત્રણ આપી તેવું દેવું ચુકવી નાખવાનો તેમણે કૃત નિશ્ચય જ કરેલો હતો. એકદ વેપારી પોતાની પેઢી સંકેલી લેવાના પ્રસંગે લેણદારોને બોલાવી તેમનો હિસાબ ચૂકવી પોતે નિશ્ચિંત થઈ શાંતિ મેળવે તેવા પ્રસંગ પ્રભુ મહાવીરે પ્રાપ્ત કરેલો હતો. તેમને તાલાવેલી જ લાગેલી હતી કે હવે મારે બંધનોનો અંત લાવવો છે. એવો એમણે નિશ્ચય કરેલો હતો. એકદ સામાન્ય મનુષ્ય પણ પોતાની બધી જ ઉપાધિઓથી છૂટા થાય છે ત્યારે નિશ્ચિંત અને સમાધાન અનુભવે છે ત્યારે મહાવીર પ્રભુ જેવા પરમ આત્માને પોતાના અનંત કાળના બંધનકર્તા કર્મરિપુઓથી કાયમન માટે મુક્તિ મળી હોય ત્યારે જ આનંદ થાય છે તેનો અમૃતરસ તો ચાખે તે જ જાણે. બીજાઓ તો મ્હોં વકાસી બેસતા જ રહે. પ્રભુ મહાવીર જ્યારે સત્, ચિત્ અને આનંદનો પ્રત્યક્ષ અનુભવ કરવાની અણી ઉપર આવી ઊભા રહ્યા અને એમનું ચરમ શરીર પણ છોડવાનો મહામંગલકારી અનોખો પ્રસંગ આવી ઊભો રહ્યો છે એ વસ્તુ જાણી ગયા ત્યારે તેમના આત્માની પરમસ્થિતિનો ઉત્સવ ઉજવવાનો હોય તેવા પ્રસંગે પોતાના અનન્ય અને પરમ ભક્ત ગણધર ગૌતમને ખેદ થવાનો સંભવ તેઓ કળી ગયા હતા. અને આવા પરમ મંગલ પ્રસંગે કોઈ ખેદ કરે એ એમને પસંદ ન હતું. સામાન્ય દેહાભિમુખ માનવો અશાંતિ અનુભવે કે કરે એ વસ્તુ જુદી હતી, પણ પ્રભુના આત્મભિમુખ

દીપાત્સવીનું પર્વ

૫૫

એવા મહામાનવ ગણધર ભગવંત જ્યારે સામાન્ય માનવની પેઠે ખેદ કરે એ દૃશ્ય સામાન્ય જનતા માટે અસંત દુઃખદાયક થવાનો એમને સંભવ જણાયો અને આતંધ્યાન જેવા દોષોના ભાજન કાઈ ન થાય એવા કટુકર્તવ્યનો વિચાર પ્રભુને સૂઝ્યો હોવો જોઈએ. અને તેથી જ પોતાના પરમ ભક્ત શ્રી ગૌતમસ્વામીને એ અદ્ભુત પ્રસંગે અન્યત્ર મોકલી આપ્યો. કારણ એમને આત્માની સાચી દીવાળીનો અનુભવ કરી લોકોને પણ સાચી દીપાત્સવી સમજાવવાની હતી.

પ્રભુએ છેલ્લી વાગ્ધારાનો અમૃત વર્ષાવ કરતા કરતા એ શરીરનો બંધ તોડી નાખ્યો હતો. એ બંધ તૂટતાની સાથે જ આ અવનીતલમાં ભાવ પ્રકાશનો લોપ થઈ ગયો. બંધકારનું સામ્રાજ્ય પથરાઈ ગયું. તિથિ પણ અમાવાસ્યાની જ હતી, રજનીકાંત એવો ચંદ્રમા પણ દિવાકર એવા પ્રકાશપતિ સૂર્યની છાયામાં છુપાઈ ગયો. જાણે પોતે ઝંપાપાત કરી લુપ્ત થઈ ગયો હોય તેમ નજીબૂત થઈ ગયો. તે કાગ રાત્રીમાં તે શીતલ પ્રકાશ પુજ જ્યારે મ્હોં છુપાવી ચાલ્યો ગયો ત્યારે આગિયા જેવા પુચ્છ તારલાઓએ ભેગા મળી પોતાનું પરાક્રમ અજમાવવાનો પ્રયત્ન કરવા માંડ્યો. પણ જ્યાં દિશારાજ નભોમણી જ અસ્ત થયો હોય અને શીતલ રક્ષી વેરેતો રજનીવલ્લભ પણ દીન વદન કરી મ્હોં ઢાંકી દ્યે ત્યાં ખલોતોનું ગળું શું હોય? દેવતાઓને ખબર પહોંચી ગઈ. ઈંદ્રમહારાજએ નૃપ, આનંદ અને વિલાસ બંધ કરી દીધા. દોડદોડ ચાલી. પ્રભુના મોક્ષ કલ્યાણક્રમે મહોત્સવ ઉજવવાની ઘોષણા થઈ. દેવદેવીઓનો ભીડ જમી. આકાશમાં મોટો સમૂહ ભેગો થયો. જ્યાં જુઓ ત્યાં જય જય નંદાનો જય જયારવ થવા માંડ્યો. જ્યારે દેવતાઓ પોતે જ દિવ્ય પ્રકાશમય હોય ત્યારે તેમને દીવા પ્રગટાવવાની શી જરૂર? જ્યાં જુઓ ત્યાં પ્રકાશ જ પથરાઈ રહ્યો. બધા જ આનંદમાં મસ્ત થઈ પ્રભુના મોક્ષ કલ્યાણક્રમના મહોત્સવમાં સામેલ થયા.

આ તો બધો દિવ્ય શરીરધારી સ્વર્ગમાં રહેનારા દેવતાઓ અને દેવાંગનાઓનો ઉત્સવ હતો.

પણ આ પૃથ્વીતલ ઉપર વસનારા પામર પ્રાણીઓ એવો ઉત્સવ શી રીતે ઉજવી શકે? એમની પાસે દિવ્ય શરીરો ક્યાંથી હોય? દેવતાની પેઠે એમને પણ ઉત્સવ કરવાની તાલાવેલી લાગી. પોતાની પાસે જે સામગ્રી હોય તેથી જ ઉત્સવ કરે ને? જનતાએ પણ એ પરમાત્માની સિદ્ધિનો ઉત્સવ પોતાની શક્તિને અનુસરી કરવાનો નિશ્ચય કર્યો. જનતા જાણે ગાંડી-ધેલી થઈ ગઈ. પોતાનાં પાસે જે જે સામગ્રી હતી તેનો જ ઉપયોગ કરવાનું ઠરાવ્યું. રાત્ર હોય ત્યારે ઉત્સવનું પ્રથમ સાધન દીવાનું જ હોય. અનેક દીપકો પ્રગટ થવા માંડ્યા. દરેક મકાન દીવાઓના સમૂહથી ઝગમગી ઉઠ્યું. ઓટલા, અટારીઓના ખૂણે ખૂણામાં દીપમાળાઓ પ્રગટી. ચોકમાં ગલીઓમાં પણ દીવા પ્રગટાવવાની જાણે હોડ લાગી હોય તેમ દરેક જણ દીવા પ્રગટાવવામાં હું સહુથી વધી જઈ એવી અહમ્મદમિકા શરૂ થઈ. આકાશમાં દેવતાઓના આગમનથી પ્રગટ થએલા પ્રકાશને પણ આપણે વટાવી જઈએ એવી આકાંક્ષા જનતામાં પ્રગટી. ચંદ્રસૂર્યના અભાવમાં લોકોએ પોતાની શક્તિને અનુસરી દીપકોના રૂપથી પોતાનો ઉલ્લાસ અને આનંદ પ્રગટાવ્યો. ધન્ય તે દિવસ! ધન્ય તે પ્રસંગ! ધન્ય તે જનતા! કે જેમણે એ અનેરો પ્રસંગ અનુભવ્યો અને ઉજવ્યો. એની પરંપરા દર આશ્વિન વદિ ૦) ના દિવસે રમરણમાં જનમૃત થાય અને એ પ્રસંગની સ્મૃતિ અખંડ રીતે અત્યાર સુધી ચાલુ રહે એ સ્વાભાવિક છે. દીવાળી એ જ કહેવાય!

એ પુણ્ય પુરુષના અદ્ભુત અને મનોરમ ચરિત્ર આ દીવાળીના નિમિત્તે આપણી આગળ ખડા થાય અને અદ્ય પણ આત્મસિદ્ધિ આપણા જીવનમાં પ્રગટે એ જ દીવાળીનો લાભ હોઈ શકે! બાકી તો દીવાળી આવી અને ગંધ એમ જ આપણે ચાલીએ છીએ: આપણા જીવનમાં પણ એક દિવસે એ દીવાળી જેવો આવે અને આત્માની દીવાળી ઉજવાય એ દિશામાં આપણા પગલાં પડતા રહે એવી ઇચ્છા પ્રગટ કરી વિરમીએ છીએ.

કૌશામ્બ્યાની રાણી મૃગાવતી

(૨)

(પુસ્તક પર-અંક ૧૧ થી ચાલુ)

૬૫તી વચ્ચેનો વાર્તાલાપ—

આ તે કાષ્ઠ માનવ છે કે સીંગડા ને પૂંછડા વગરનો આખલો ? પોતાની પાસે જે વિપુલ સેના અને અદ્ભૂત શક્તિવંત અનિલવેગ નામા ગજ રત્ન છે એના બળવડે ગર્વાંધ બની કેવી માંગણી એ કરી રહ્યો છે ? એની માંગણીમાં માનવતાનું દેવાળું નીકળી રહ્યું છે એનું પણ એને લાન નથી ! સગાઈ સંબંધ તો જાણે એને મન કંઈ હિસાબમાં નથી ! આવા વાત પત્રમાં લખી મોકલતાં એનો હાથ કેમ કંપ્યો નહીં ? હાથમાંથી એની કલમ કેમ સરી પડી નહીં ?

આવાસના એકાંત કમરાની અટારીમાં આંટા મારી રહેલ, અને ઉપર મુજબ અરકુટ ઉદ્દગારને મુખમાંથી વહેતાં મૂકી રહેલ, રાજવી સામે અચાનક એક લાવણ્યમયી, રૂપમાં સ્વર્ગની અપ્સરાને પણ શરમાવી દે એવી, નમણી લલનાએ પગલા પાડ્યા. તેણીને જોતાં જ રાજવીની ગતિ સ્થંભી ગઈ અને બોલાઈ ગયું.

અરે ! તું અહીં એકાએક ક્યાંથી કુટી નિકળી ?

શું ત્હારા માટે પણ આપની પાસે આવતાં પહેલાં પરવાનગી મેળવવાની અગત્ય છે ? કદાચ આપની રાજ્યપોથીમાં એવો કાનૂન હોય તો એનો હું આપની હાજરીમાં જ ભંગ કરું છું. જેના કરકમળમાં માતાપિતાની સાક્ષીએ મારા હસ્તની સોંપણી થઈ છે અને પ્રતિજ્ઞાથી જેમના સુખદુઃખમાં સમાન હિસ્સેદાર બનવા હું બંધાયેલી છું એવી અર્ધાંગીને આજ્ઞાના બંધન ન હોઈ શકે. કદાચ સામ્રાજ્યશાહીના સોણલા સેવતાં રાજવીઓના દરબારમાં એ ચાલુ હોય તો પણ એનો અમલ એક મહાન ગણતંત્રના નાયકની પુત્રી માટે સર્વથા અસંભવિત છે, કારણ કે એવા બંધનના શિક્ષાસૂત્રો, જ્યાં આદ્યકાળના વર્ષો વ્યતીત થયા છે એ પ્રદેશમાં જોવાના તો નથી

મળ્યા, પણ કાને સાંભળવાની તક પણ નથી સાંપડી. વ્યક્તિત્વને છાજે, સત્ત્વશાળીને શોભે તેવા સ્વતંત્ર વાતાવરણમાં મારો ઉછેર થયો છે અને માનવતાને ઓપ ચઢાવે, આત્મચેતનો પંથ ચક્ષુ સામે સદાયે સતેજ રાખે એવા ધર્મ—નીતિના પાઠ માત-પિતાના અવશ્ય નીચ વાત્સલ્યથી મને શિખવા મળ્યા છે.

અરે ! આ તો ભારે કરી નાંખી ત્હેં ! ' રાઈનો પહાડ સર્જવી દીધો ' ! અને એમાંથી કેવી ઉડી તત્ત્વજ્ઞાનની ચર્યા ! પેલા કામાંધનો આ પત્ર આવ્યો નહોત તો, મને ત્હારામાં છુપાયેલી આ જાતની જ્ઞાન-ગંગામાં સ્નાન કરવાનું ન જ લાધત. લગ્ન-ગ્રંથાંથી આપણે ઉભય જોડાયા પછી, સાચી પ્રીતિને શોભે, એવા માનવોચિત સુખો માણવામાં ત્હેં કે મ્હેં પાછું વાળીને જોયું નથી. જાત જાતની કળા-કૃતિઓ અને શૃંગાર રસથી ભરપૂર વિલાસોમાં આપણા વર્ષો પાણીના વહેવા સમ પસાર થઈ ગયા છે. ત્હારામાં રહેલી નારીજાતિસુલભ કળાઓથી એમાં હજી આટ નથી આવ્યો. ભલેને નીતિકારો, સમયના માપે માપી આપણને નવયુવાનોની નામા-વલ્લિમાંથી છેડી નાંખી, પ્રૌઢોની કક્ષામાં મૂકી દે. કહેવાનું તો એ છે કે એ રસિકતાનો ઉછળતી છાજો વેળા ત્હારા મુખારવિંદમાંથી વાણીરૂપી અમૃત ઝરણાં તો ઘણીયે વાર ઝર્ચાં છે પણ આજે જે શબ્દો સાંભળ્યા એ તો ખરેખર નવીન અને અનોખા જ છે.

સ્વામી ! મને ' કીડીમાંથી કુંજર બનાવી દેવારૂપ ' ૬૫કાનો સર સંભળાવતાં તમેએ પણ ગતકાલીન શૃંગાર રસના વર્ણનમાં કમીના નથી રાખી, આપણને એ પ્રકારના સંભારણા હવે ન શોભે. જવા દો એ વાત. કહો તો ખરા કયા કામાંધનો પત્ર છે અને એમાં શું લખ્યું છે ?

પૂર્વે અવંતીના દરબારમાં આપણે રાજવી

કૌશામ્બીની રાણી મૃગાવતી

૫૭

ચંદ્રપ્રલોતને, મૃગાવતીના સુંદર ચિત્રને નિરખતો જોઈ ગયા. એ પછી પોતાની ઈચ્છા જરૂર આજુવા, રાજવીએ, કૌશામ્બીપતિ શતાતીક ઉપર, મૃગાવતીને પોતાને સોંપી દેવાની માંગણી કરતો એક પત્ર લખ્યો. એના મનમાં હતું કે ખાનગી રીતે કામ સરી જતું હોય તો શા સારૂ લડાઈને નોતરવી. પત્રમાં એ કામ પાર પાડવાથી કૌશામ્બીપતિને થવાના લાજની પણ વાત આલેખેલી હતી જ. આમાં આશ્ચર્ય જેવું કંઈ જ નથી. શામ, દામ, ભેદ અને દંડ એ રાજનીતિના ચાર પ્રકારો ગણાતા. ધન ધાન્યથી વિપુળ એવા એ કાળમાં-જમીન, જોરુ અને જરૂર એ ત્રણ વસ્તુઓ માટે યુદ્ધો ખેલાતા. ખાંડાના ખેલ દાણે ક્ષત્રિયો સગાઈ-સંબંધ પણ બૂલી જતા. એક રીતે જોઈએ તો માંગણી કરનાર ચંદ્રપ્રલોત એ શતાતીકનો મોટો સાદુભાઈ હતો; છતાં એણે આ પત્ર લખી પોતાનામાં રહેલી કુવાસના પ્રગટ કરી હતી.

વૈશાલીના મહારાજ એટલે એ ભગવંત શ્રી મહાવીરદેવના મામા થાય. ત્રિશણ રાણી, તેમની સગી બહેન થાય. લક્ષ્મી અને વજ્રજી વંશના ક્ષત્રિયોમાં ભગવંત શ્રી પાર્શ્વનાથની ઉપાસના ચાલી આવતી હતી. જૈનધર્મના ભ્રમદા અને ઉદાર સંસ્કારથી આ સામંતો સામ્રાજ્યશાહી પદ્ધતિથી વિરુદ્ધ હતા અને પોતાના રાજ્યોમાં ગણતંત્ર ધરાવતા. એવા અઢાર સમૂહ-રાજ્યોના નાયક પદે યાને આજની ભાષામાં કહીએ તો પ્રમુખસ્થાને ચેટકરાજ યાને ‘ચેડા મહારાજ’ હતા. સ્વતંત્ર દશાનો અનુભવ કરનાર આ રાજ્યની પ્રત્યેક વ્યક્તિ-ચાહે તો નર કે નારી-પોતાની પસંદગી મુજબ જીવન જીવી શકતી. ચેટકરાજને સાત પુત્રોએ હતી. એક પુત્ર હતો એવી પણ નોંધ ઉપલબ્ધ થાય છે. સાતે પુત્રોએની વયમાં ઝાઝું અંતર ન હોવાથી, અરસ-પરસ સુમેળ સારો હતો. એક બીજાના હૃદયની વાતો વિના અટકે થતી. મા-આપે પણ સતી નારીને શાભે તેવા સંસ્કારો આપી, તે સર્વને પોતાના સંસારસાથીઓની પસંદગી કરવાની પૂરી છૂટ આપી હતી. એ રીતે મોટી દીકરી પ્રભાવતી

સિંધુ-સૌવીર દેશના રાજવી ઉદયન સાથે, બ્યેષ્ઠા સિદ્ધાર્થ રાજના પુત્ર નંદીવર્ધન સાથે, શિવા અવંતીનાથ ચંદ્રપ્રલોત સાથે, પ્રભાવતી ચંપાપતિ દધિરાહન બ્રૂપ સાથે, મૃગાવતી કૌશામ્બીના સ્વામી શતાતીક સાથે લગ્નગ્રંથીથી જોડાઈ હતી. સુબ્યેષ્ઠાની પસંદગી મગધના સ્વામી શ્રેણિક ઉપર ઉતરી હતી. એ વેળા વૈશાલી અને મગધ વચ્ચે વૈર ચાલતું હતું. આમ છતાં પ્રેમી એવા શ્રેણિકનું આગમન શુદ્ધિનિધાન અભયકુમારનો ગોઠવણથી વૈશાલીના ઉદ્યાનમાં થયું અને નાની ચેલણા સાથમાં ન હોત તો એ રાજગૃહી પહોંચી પણ જત. પણ વિવાતાને એ લગ્ન મંજૂર નહોતું. સુબ્યેષ્ઠાના શરીર સામી જીવનનો લેખ આલેખાયેલો એટલે જીવું જ અન્યું. ચેલણાને થાપ આપવાના નિમિત્તે એ ધરણીને કરંડીયો લેવાના બહાને પાછી વળી. સુબ્યેષ્ઠા અને ચેલણાના ચહેરામાં સર્વિશેષ મળતાપણું હોવાથી અને શત્રુના ધરમાં વધુ સમય ન રોકાવાની મંત્રીશ્વરની ખાસ સૂચના હોવાથી, ચેલણાને સુબ્યેષ્ઠા માની રથ ઉપર લઈ, સુરંગ માર્ગે મગધેશ્વર ચાલી નીકળ્યો. પ્રેમમાં નાશીપાસ અનેલી સુબ્યેષ્ઠાએ પોકાર ઉઠાવ્યો કે ચેલણાને હરી જવાય છે. ભાં તો સુરંગના દ્વાર ઉપર ચેડા મહારાજ ખડા થઈ ગયા. એમના અમોઘ બાણે, નાગસારથી અને સુલસાના બીજી સંતાનોના એકી સાથે પ્રાણુ હરી લીધા. પણ એથી તો સુરંગમાં પ્રવેશી મગધેશ્વરની પૂંક પકડવાનો ઇરાદો વિઠ્ઠામાં પડ્યો. સાંકડા માર્ગે આગળની કૂચ થંભાવી અને એ રીતે મગધનો સ્વામી સહીસલામત વૈશાલીની હદ ઓળંગી ગયા.

ઉપર વર્ણવેલી અટારી એ કૌશામ્બીપતિના મહેલના એક આવાસની હતી. આંટા મારનાર રાજવી શતાતીક પોતે હતો. અવંતીના સ્વામીનો પત્ર વાંચ્યા પછી એ ભારે વિચારમાં પડી ગયો હતો અને અહીં એકાંત પસંદ કરી શું જવાબ આપવો તેના મણકા મેલી રહ્યો હતો. ભાં પગલા પાડનાર લલના અન્ય કોઈ નહીં પણ રાજવીની પ્રિયસી, ચેટકતનયા મૃગાવતી પોતે હતી.

ઠ્ઠાલી, એ હસવા જેવી વાત છે. એ જાણવામાં કાંઈ સાર નથી.

સ્વામિન! કદાચ સાર ન પણ હોય છતાં કહેવાથી તમારી ચિંતા તો ટળશે. ચહેરા પર આવેલી રતાશ તો ઓછી જશે.

નીતિકારો કહી ગયા છે કે-‘ધુબડ દિવસે દેખતું નથી, અને કાગડો રાત્રે જોઈ શકતો નથી; પણ કામાંધ માણસ તો દિવસ ને રાત અર્થાત્ ચોવીશે કલાક આંધળો છે.’ એનો અંધાપો દૂર કરવાનું કાચું વિધાતાના હાથમાં મૂકી, સમજીએ તો ચેતતા રહેવાનું છે.

પ્રિયા, વાત તો એમ છે કે ત્હારી ખૂબ જ શિવાના સ્વામીનાથ, ત્હારા બનેલી, અને મારા સાદુભાઈ ચંડપ્રહોતજીને તારી જરૂર પડી છે. પત્રમાં લખે છે કે ત્હારા રૂપ-લાવણ્યથી અને તે પણ માત્ર ચિત્રમાં જોવાથી એ એવા મોહિત થઈ ગયા છે કે, ત્હારા વિના પસાર થતી એક ધડી, એમને એક માસ સમ લાગે છે. મને રાજપુત્રીથી ત્હને સોંપી દેવા આગ્રહ કરે છે. બદલામાં મારી જમીન-જગીરની માંગણી સંતોષવા તૈયારી જણાવે છે. અંતમાં જણાવે છે કે કાચુંસિદ્ધિ કળ્યા નહોં ઉકેલે તો બળથી પણ ઉકેલવાનો પ્રયત્ન કરાજનો નિશ્ચય છે.

શતાનીક નૃપ આ રીતે પત્રનો ભાવ કહી સંભળાવી રાણીના ચહેરા સામું એકી ટશે જોઈ રહ્યો. પણ ત્યાં રંચ માત્ર વિકાર ન જણાયો. આગમન ટાણે, અને વાર્તાલાપ વેળા જેવો હસમુખો અને દીપ્તિમંત ચહેરો હતો, તેવો જ અત્યારે પણ જણાયો. એ જોઈ રાજવીથી બોલ્યા વિના ન રહેવાયું-

અરે, હરકોઈ નારીનું રક્ત ઉકળી જાય એવી વાત સાંભળ્યા છતાં ત્હને ગુસ્સો નથી આવતો? મને તો લાગ્યું કે આવા કડવા વેણ ત્હારા ક્યૂંપટ પર અથડાતાં જ તું વાંધાળી માફક જાહેરાત ઉઠીશ. ભલેને ભગિનીનો ભરથાર રહ્યો, છતાં તિરસ્કાર વરસાવીશ.

ઠ્ઠાલા સ્વામી! નારી એ તો શક્તિનો અવતાર છે. એના ખોળામાં ઉછરનારા આત્માઓ ઉપર એ

શા સારું તિરસ્કાર વર્ષાવે? માતાનું હૃદય વાતસલ્યથી સદા ભરેલું હોય છે. એમાંથી ઉકારો બહાર ન આવે. કડવા વેણ અને આકરા કણે એ ગળી જવા સર્જાયેલી છે. એની આખર ઉપર હાથ નાંખનાર કદી પણ ફાળ્યો નથી અને ફાવશે પણ નહોં.

પતિવ્રતાપણું અને સતીત્વ જેને સમજાયા છે એને માટે ને’ કશો એવો ઉપરનો ખાસ ધર્મ છે. કુશિલા માટે મારે કહેવાપણું ન જ હોય. એટલે તો કહેવાય છે કે-‘નારી રહે તો આપથી, અને જાય તો સગા આપથી.’ અથવા તો ‘સ્ત્રીચરિત્ર’ જ્યાં દેવો જાણી શકતા નથી ત્યાં પુરુષની શી તાકાત સંભાવે? સતીઓ શબ્દ કરતાં કાચુંમાં માનનારી હોય છે. ધણુંખરું શાપ દે નહોં અને દે તો ફળ્યા વિના રહે નહોં.

ખોટું ન લગાડશો, નાથ! પણ મારે ભાર મૂકીને કહેવું જોઈએ કે તમે ક્ષત્રિવટના ખોટા ઘેનમાં, નથી જોતાં રતેહસાંધ કે નથી જોતાં માનવતા. અહંભાવને પોષવા ઝટ શસ્ત્રો ખખડાવી મેલો છે. એથી પ્રજાની હાનિ અને વેપાર-વણજને નુકશાન, તેમજ પ્રાણીસૃષ્ટિનો સંહાર કેવી ખાના-ખરાખી નોતરે છે તેનો વિચાર સરખો કરતા નથી. ચંડપ્રહોતે મારી માંગણી કરી એ તમોને ડાંખે છે અને કોઈપણ સ્વમાની પુરુષને ડાંખવી જોઈએ, પણ એ જ ન્યાયે તમે અંધારામાં દિવાલન ઉપર નહોં જવા વાંકે, એની રાજ્યમાં ગેરહાજરી ટાણે હલો લઈ ગયા એ શું બ્યાજબી હતું? મારી સગી ખૂબ પદાવતી ગર્ભાણી અવસ્થામાં અદૃશ્ય થવાથી અને ઘણી શોધખોળ કર્યા છતાં પત્તો ન લાગવાથી તે શ્વેત મનરક બની ગયો હતો. એમાં ધારિણી જેવી સુશીલ પત્ની પ્રાપ્ત થવાથી પુનઃ રાજકારણમાં રસ લેતો થયો હતો. માંડ માંડ મનરૂપી નાવ ઠેકાણે આવ્યું હતું ત્યાં તમોએ જમીન જીતવાનો ઘડો કયો. રાણી કે તેની ગભરૂ બાળાનો પત્તો સરખો નથી! આ દુઃખથી મારા એ બંનેવીના મનની કેવી સ્થિતિ થઈ હશે? એનો ખ્યાલ તે વેળા તમને

શાંતિ

લેખક:—અમરચંદ માવજી શાહ

શાંતિ-કેવો અંતરપ્રિય કણુમધુર સૌખ્યદર્શક શબ્દ જેનાં માટે સમસ્ત જીવો સમયે સમયે પ્રયાસ કરી રહ્યા છે, જેનો જાંખના કરી રહ્યા છે. જે પ્રાપ્ત કરવા માટે અનેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓ કરી રહ્યા છે એ શાંતિ ક્યાં હશે? ક્યાંથી આવતી હશે? કેમ મળતી હશે? એની ગમ ભાગ્યે જ હશે. આરોગ્યમય સુંદર શરીર, ધન ધાન્યાદિની રિદ્ધિ-સિદ્ધિ, પુત્ર-મિત્રાદિની તેમજ સુંદર સ્ત્રીઓની પ્રાપ્તિ ખાવા-પીવાનાં, પહેરવા-ઝોડવાનાં, રહેવા-વસવાનાં સાધનો, આગ-જગીચા, મહેલ સુંદર-વસ્તુઓ આવા દુન્યવી અનેક આશ્વાસાધનોની પ્રાપ્તિમાં જ જાણે શાંતિ છુપાયેલી હોય તેમ સૌકાષ્ઠ માને છે અને તે પ્રાપ્ત કરવા પ્રયાસ કરે છે. ધણુયને આમાંની ધણી ધણી સામગ્રીઓ પ્રાપ્ત થાય છે. અને એમાં જાણે પોતાને શાંતિ મળી હોય તેવો ભાસ થાય છે-ધણુયને એવા સાધનો પ્રાપ્ત નથી થતાં તો તે બાજતમાં અનેક પ્રકારનો બિડાપોહ કરે છે, ખેદ કરે છે અને ઝાંવા નાંખે છે. કાષ્ઠ એકાદ વસ્તુની પ્રાપ્તિ થાય તો તેમાં તક્ષીન બને છે. અભિમાન કરે છે. પ્રાપ્ત થયેલી સામગ્રીમાં ન્યૂનતા થઈ જાય છે તો પાછો ઉદાસ બની જાય છે, દુઃખમાં ડૂબી જાય છે-આમ અનેક પ્રકારે-શાંતિના નામે આશ્વાસ-પરિગ્રહમાં અટવાઈ અનેક પ્રકારનાં સંકલ્પ-વિકલ્પની જાળમાં ફસાય છે. જેમ જેમ આશ્વાસ વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થાય છે તેમ તેમ પાછો લોક

વધતો જાય છે-એટલે અસંતોષની આગ ફેલાઈ જાય છે અને ચિત્તગૃહમાં ધુધવાટ થાય છે. ચિત્ત અશાંત બની જાય છે. ક્યાંય એન પડતું નથી અને અનેક પ્રકારનાં પાપકાર્યો કરવા તરફ વૃત્તિઓનાં ઘોડાઓ દોડવા માંડે છે. જ્યોતિષીઓ પાસે જોષ જોવરાવે છે. લગ્નઓમાં બ્યુગલો પુકે છે, સદા-જુગાર-પરદાર કુદૃષ્ટિ-આદિ અનેક પ્રકારે આ પામર જીવ શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા અશાંતિનાં ઈધનો નાખે છે. પરિણામે તેને શાંતિને બદલે અશાંતિનાં દર્શન થાય છે-બહારથી શાંતિનો સુખનો દેખાવ વધવા છતાં અંતરથી લ્હાય બળતી હોય છે. આવું સ્વરૂપ અનેકનાં જીવનમાં રોજ રોજ આપણને દૃષ્ટિગોચર થાય છે-ધણી વખત સુખનાં સાધનો પ્રાપ્ત હોવા છતાં ભોગવી શકાતાં નથી, અનેક અંતરયો નડે છે. શાંતિથી ખેસી શકાતું નથી. શાંતિથી જીવી શકાતું નથી. ડામાડેળ રિથિતિ ચિત્તની રહે છે. સુખ ક્યાં? ના એક પદમાં મેં લખ્યું છે કે—

ધનવાનને પણ સુખી ન દેખ્યો,
રાજા દુઃખી અપાર રે;
ગરીબને તવંગર બનવું,
મમતા તણા વિસ્તાર રે.

ક્યાં સુખ દેખ્યું? આ સંસારમાં જ્યાં જોઉં ત્યાં દુઃખ દુઃખ ને દુઃખ. આવી રિથિતિ વચ્ચે મનુષ્ય પ્રાણી-

ક્યાંથી આવે! મારી સલાહ તમે માની હતી ખરી? નારીના હૃદયમાં રમતું વાત્સલ્ય પુરુષજાતિથી કદી સમજવાનું નથી. ભલે અમારા આ ગુણને તમે પુરુષ વર્ગ નયજાઈમાં મૂકો, પણ જ્ઞાનીભગવંતોને આં એની નોંધ લેવાની છે. ઓગણીશમા તીર્થપતિનું ઉદાહરણ નજર સામે છે. દીક્ષાના દિવસે જ કેવલ્ય; પાર્ષણ-ઉપસર્ગનું નામ નહીં. અમારે સાતમી નાર-કીનો દરવાજો પણ જોવાનો નહીં! સતીઓનો ઇતિહાસ ઉજવળ રહેવાનો.

તહેં તો કાષ્ઠ જૂદી જ દિશાએ મારી ચિંતાનું વહેણ વાળી દીધું.

નાથ! એમાં વળી ચિંતા કરવાની હોય ખરી? અને એના જવાબ પણ ન જ હોય. ‘મૌનં સર્વાર્થ-સાધનમ્’ એ મંત્ર ગોખી રાખવો. તમે તમારે નિશ્ચિંત રહો. કદાચ યુદ્ધની ભેરી ગાજશે ત્યારે આ મૃગાવતી જોઈ લેશે.

—મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી

એ મમતાના પ્રતાપે સમતાનું સાચું સુખ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી અને દુઃખનાં સાગરમાં ગળકા ખાધા કરે છે. શાંતિ પ્રાપ્ત કરવાનું ખરું સાધન સંતોષ છે. સંતોષ પ્રાપ્ત થાય તો રહેજે ચિત્ત શાંત રહે. સંતોષ જ્યારે સમતા આવે ત્યારે થાય. સમતા એટલે દરેક સ્થિતિમાં ચિત્ત ઉપર કાબૂ રહે, સુખદુઃખના પ્રસંગમાં તેને પાપ-પુન્યનું ફળ સમજી હર્ષ-શોક કર્યા વગર સહજ ભાવે સમતોલપણું જાળવવું તેનું નામ સમતા. આ સમતા વૈરાગ્ય આવ્યા વગર મમતા હોઈ નહિ અને મમતા ન હોઈ ત્યાં સુધી સમતાને અવકાશ મળે નહિ, વૈરાગ્ય આવવા માટે સમ્યગ્જ્ઞાનની જરૂર પડે છે. શ્રુતજ્ઞાનનાં અભ્યાસ દ્વારા સમ્યગ્જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે. એ શ્રુતજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે સદ્ગુરુઓની આવશ્યકતા છે. સદ્ગુરુઓ દ્વારા આપણને જડ ચેતનનું ભેદજ્ઞાન તેઓ દર્શાવે છે. જગતની વિચિત્રતા, કર્મની વિચિત્રતા જન્મ-જરા-મરણનાં દુઃખો વિગેરે દર્શાવી આત્માનું સ્વતંત્ર અનંત સુખમય સ્વરૂપ દર્શાવી જ્ઞાન અને જ્યોતેનો પરસ્પર સંબંધ દર્શાવી સમ્યગ્દર્શનવડે શ્રદ્ધા કરાવી, સહજ રીતે આત્માને જડ ભાવો પ્રત્યે વૈરાગ્ય થાય તેવું જ્ઞાનનું ઝરણું વહાવે છે. અધ્યાત્મ ભાવનામાં આત્મા રંગાય છે એટલે તે ત્યાગ તરફ વળે છે. ત્યાગભાવના આવતા રાગ ભાવનું જોર નરમ પડતું જાય છે. રાગ ધર્તતા દ્વેષભાવ પણ ધટે છે. આ રીતે ઉપશમભાવ વધતા વધતા ચિત્તમાં સ્થિરતા થતી જાય છે. ચિત્તની સ્થિરતા થાય એટલે સહજ શાંતિનાં દર્શન થાય.

શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે અંતરમાં નિર્મળતા, નિઃશંકતા, નિશ્ચિતતા, નિર્ભયતા, નિર્વિકારતા, નિઃસહતા, નિર્મેહતા અને નિર્વિકલ્પતા પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ. નિર્વિકલ્પતાનો અભ્યાસ થતાં સંકલ્પવિકલ્પનાં જળાઓ ઉખડવા માંડે છે. જ્યાં સુધી ચિત્તમાં અનેક પ્રકારનાં સાંસારિક તૃષ્ણાઓનાં આસક્તિનાં પરવસ્તુ પ્રાપ્ત કરવાનાં સંકલ્પવિકલ્પો થયા કરે છે અને તેને માટે મન-વચન-કાયાનાં યોગો તે પ્રાપ્ત કરવા દોડધામ કરે છે ત્યાં સુધી નિર્વિકલ્પતા થાય નહિ. નિર્વિકલ્પતા પ્રાપ્ત કરવી એ કાંઈ સામાન્ય

બાબત નથી કારણ કે અનાદિ કાળથી આ આત્મા અજ્ઞાન યોગમાં રમણ ને ભ્રમણ કરી રહ્યો છે. અનંતાનંત આશાઓનાં કિલ્લાઓ તેણે બાંધ્યાં છે. પ્રાપ્તસ્થિતિમાં તેને સંતોષ થતો નથી. વધુ ને વધુ સુંદર પૌદ્ગલિક સુખ પ્રાપ્ત કરવાની તેના દિલમાં આશા રહ્યા કરે છે. એ આશા ને તૃષ્ણાના પ્રવાહમાં અવળી દિશાએ તેનું વહાણ સંસાર તોફાનમાં ચડી ગયું છે કે તેને જ્યાં ત્યાં ભેખડો ટેકરાઓ જ વચ્ચે આવે છે અને અનેક વખત એ આશાઓનાં ભુક્કા ખેલાવી દે છે અને તેથી નિરાશાનાં ઊંડા સાગરમાં ઝરકાવ થઈ જાય છે. તૃષ્ણાનાં તોફાન કાંઈ શમતાં નથી. ફરી પાછો એ જ રીતે ચાલે છે અને દુઃખને આમંત્રે છે.

ત્યારે હવે કરવું શું? એવો પ્રશ્ન થાય છે-શાંતિ પ્રાપ્ત કરવાનાં દરેક-બાહ્ય પ્રયાસો રાજ્ય-ચક્રવર્તી-દેવતાદિ વિગેરે પદો પ્રાપ્ત થયા છતાં ક્યાંઈ શાંતિ તો મળી નહિ. એટલે શાંતિ એ કાંઈ-જુદી જ વસ્તુ છે. એ વસ્તુ બહારથી નથી પણ અંતરની સમતામાં છે-તેમાં તું એક વખત ડૂબકી માર અને તે શાંતિ દેવીનાં તને દર્શન થશે. તારી માનસિક ભૂમિકાને પ્રથમ શુદ્ધ કર. મનથી જ આ બધી ધાંધલ મચી છે એ મનનો કાબૂ મેળવવા માટે-તારે કટિબદ્ધ થવું જોઈએ જ્યાં સુધી મનનો કાબૂ તને પ્રાપ્ત નહિ થાય ત્યાં સુધી તું જીતી શકીશ નહિ. તે સાંસારિક સુખ પ્રાપ્ત કરવા માટે અનેક જંગો ખેંદ્યા-અનેક સાહસો ખેંચ્યા, પણ તે સૌ નિષ્ફળતામાં પરિણમ્યા. તારે ખરો જંગ તો તારા મન સાથે જ ખેલવાનો. બાકી છે એ તું ખેંચ્યો નથી. તારા આત્માને એક વખત મનથી છૂટા પાડી અને તારા એ ચિદ્ધન સ્વરૂપ પરમાત્માનાં દર્શન કર અને તને એક અપૂર્વ આનંદ અને શાંતિનાં દર્શન થશે. મનથી છૂટા પડવાનો ઉપાય બહુ જ રહેલો છે પણ એટલો જ મુશ્કેલીવાળો છે. તેને માટે જ્ઞાન-વૈરાગ્ય-ભાવના-ધ્યાન સમન્વય-અને વૃત્તિઓ ઉપરનો કાબૂ મેળવવા તીવ્ર અભ્યાસની જરૂર છે.

હું એક આનંદમય આત્મા જ છું અને આ

શાન્તિ

૬૧

મન-વચન-કાયા વગેરે મારાથી પર છે. મારે તેનાથી કંઈ સંબંધ નથી. મન ગમે ત્યાં જાય પણ જો આત્મા તેને પ્રેરણા કરવાનું બંધ કરે, આત્મા આત્મ-ભાવે ટકીને સ્થિર રહે-મનનો વેગ જ્યાં સુધી તેને બળ મળ્યું હશે ત્યાં સુધી જઈને અટકી જશે. પ્રેરણા કરનાર પાછળ નહિં હોય તો તે જડ મન આપો-આપ વિલય પામી જશે. જ્યાં સુધી મોહ છે ત્યાં સુધી જ મન છે. જ્યાં મોહભાવ શમી ગયો-વૈરાગ્ય રંગમાં રંગાઇ ગયો, દરેક સ્થિતિમાં સમતા ને સ્થિરતામાં અટકી ગયો ત્યાં મોહ રાગ આદિનું જોર નરમ પડી જાય એટલે મનને વિહરવાની પાંખો છેદાઇ જાય, તેનું ઉડ્ડયન બંધ થઇ જાય-એટલે આપો-આપ શાંત થઈ જાય, મન શાંત થતાં ઇન્દ્રિયો પણ જે વિષયોમાં રમવા માટે દોડાદોડ કરતી હતી તે જેમ નાચનારાના તાલ વચ્ચેથી તાલ બંધ કરી દેતાં આપોઆપ નાચ અટકી જાય તેમ મનની પ્રેરણા તૂટી પડતી ઇન્દ્રિયો શિથિલ થઇ જાય. વિષયોનું કષાયોનું શમન થઇ જાય, સહજ ઉદાસીનભાવ થઇ જાય અને આત્મા આત્મામાં આત્માવડે અનંત શાંતિમાં લીન થઇ જાય. ત્યારે તેને સાચી શાંતિનાં દર્શન થાય. આ શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે જ દરેક સંત-યોગી પુરુષોની સાધના હોય છે. આવી ચિર-શાંતિ પ્રાપ્ત કરવી એ જ કર્તવ્યરૂપ છે,

આ માટે દરેક સમયે સમયનો ઉપયોગ કેળવવો જોઇએ. ઉપયોગમાં રહેવા માટે ખૂબ જ સંયમની જરૂર છે. અહિંસા, સત્ય આદિ નિયમોમાં પ્રથમ ભૂમિકામાં આવવા માટે ખૂબ જ આવશ્યકતા છે. જ્યાં સંયમ આવે છે ત્યાં સંવર ભાવ વધે છે. જ્યાં સંવરભાવ આવે છે ત્યાં સકામ નિર્જરા ચાલુ હોય છે. જ્યાં નિર્જરા થાય છે ત્યાં કર્મનો ક્ષય થાય છે એ તપથી શાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે. બંધનો આ રીતે ક્ષય થતાં આત્મા શુદ્ધ થવા માંડે છે. બીજી બાજુ ઉપશમવડે હર્ષ-શોક-રાગ-દ્વેષ-સંકલ્પ-વિકલ્પ દ્વારો જાય છે. સત્ સિદ્ધાન્ત-સ્વરૂપ અહં વીતરાગ સ્વરૂપ નિર્વિકલ્પ શાંતિ સ્વરૂપમાં સમ્યગ્દર્શન

જ્ઞાન ચારિત્રની સ્થિરતા થાય છે. એક અખંડ જ્ઞાનની ધારા વહેવા માંડે છે.

સંસારમાં ઐદિક સુખશાંતિની શોધ કરનારાઓ અંતે અશાંતિને જ પ્રાપ્ત કરે છે જ્યારે અલૌકિક શાંતિનાં ચાહકો આ રીતે સવળી સમજણપૂર્વકની અંતરમાં લડાઇ કરીને ક્રોધ-મોહ-મદ-લોભ આદિનો વિજય કરીને પોતાની વાસ્તવિક શાંતિને પ્રાપ્ત કરી કાયમી સુખ પ્રાપ્ત કરે છે.

આપણે ક્ષણે ક્ષણે વૃત્તિઓ ઉપર વિજય મેળવવા કટિબદ્ધ થવું જોઇએ. વૃત્તિઓનો જય એ જ ખરો પુરુષાર્થ છે. આપણે આપણી શક્તિનો સદુપયોગ કરવાનું લક્ષ રાખવું જોઇએ. આપણી અનંતી શક્તિને આપણે બાહ્ય પ્રપંચમાં વેડી નાખવી નહિં જોઇએ. આપણે સદ્ગુરુ સત્ગુરુઓનો સત્સંગ પરિચય કાયમ રાખવો જોઇએ. સદ્વિચારોનું બળ કેળવવું જોઇએ. વાણીમાં વિમળતા લાવવી જોઇએ, કાયાને સંયમમાં રાખવી જોઇએ. ખાવું, પીવું, પહેરવું, ઓઢવું, સૂવું, બેસવું એ બધું આ દેહ-રક્ષણનાં સાધનો છે. તેમાં આસક્તિ ન રાખવી, માત્ર સંયમ હેતુથી એ વસ્તુઓનું ઉપયોગથી ગ્રહણ કરવું. શાંતિ એ તારા હાથની જ વસ્તુ છે. તારી શાંતિ તારા પોતાના પુરુષાર્થવડે પ્રાપ્ત થવાની છે. તને કોઈ શાંતિ આપવા સમર્થ નથી, તું સુખી હોઈશ તો તારી ઈર્ષા કરનારા નોકળશે, તું દુઃખી હોઈશ તો તારો ખરખરો કરનારા મળશે પણ કોઈ તારું સુખ, દુઃખ ભાંગવા સમર્થ નથી. તારા શુભાશુભ પરિણામ ઉપર જ તારા સુખ દુઃખનો આધાર છે, માટે તારા પરિણામની શુદ્ધિ કર. તારે સંકલ્પવિકલ્પની જાળથી બચવું હોય, હૃદયને શાંત કરવું હોય, તો તારે પળે પળે ૐ શાંતિનું ધ્યાન કરવું. સંકલ્પ વિકલ્પને ન થવા દેવા. થાય તો ૐ શાંતિવડે ઉપશમાવી દેવા. સોડહું એ જ તારું સ્વરૂપ છે. તું તારા આત્મામાં સમાઇ જા. તેનું જ ધ્યાન કર અને તેને પ્રાપ્ત કર. આ તારી અપૂર્વ સિદ્ધિનો તું સ્વયં સાક્ષાત્કાર કર ને શાંતિ પ્રાપ્ત કર. ૐ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

વર્તમાન સમાચાર

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીનો પ્રથમ જયન્તી મહોત્સવ

સ્વ. પંજબદેસરી આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનો પ્રથમ જયન્તી મહોત્સવ પાટણખાતે આચાર્ય વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજની નિશામાં સારી રીતે ઉજવવામાં આવ્યો.

તા. ૯-૧૦-૫૫ રવિવારે સ્વ. ગુરુદેવની હબી એક અગીમાં મિરાજમાન કરી સાગરના ઉપાશ્રયેથી એક ઝુલુસ ધામધૂમધરી કાઢવામાં આવેલ. વરકાણા વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓએ ભજનની ધૂમ મચાવી હતી. ઝુલુસ શહેરમાં ફરીને પંચાસરા આવતાં પંજબી ગ્યાલચંદ રક્ષારામ તરફથી બંધાવેલ મંડપમાં સૌ સભાના આકારે ગોઠવાયા હતા, જ્યાં ભજનો ગવાયા બાદ સુરિજીએ મંગળ-ઉપદેશ આપ્યો હતો. બપોરના રાગરાગણીપૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં આવેલ.

તા. ૧૦ મી સોમવારે આ. વિજયસમુદ્રસુરિજીની અધ્યક્ષતામાં સાગરના ઉપાશ્રયે જાહેર સભા મળતા શ્રી કે. એસ. બ્યાસ, પં. રામકેશોરજી, મુનિશ્રી જનકવિજયજી, મુનિ બળવંતવિ. મુનિ વિનીતવિ. મુનિ ન્યાયવિ. મુનિ વિશ્વરદવિ. મુનિ શ્રી ઇન્દ્રવિજય ગણિયર્થ તથા સુરિજીએ ગુરુદેવના જીવનપ્રસંગો પર વિવેચનો કર્યા હતા. બપોરના બહેતોએ પૂજા ભણાવેલ અને રાત્રે નાટક આદિ રંજન કાર્યક્રમ રજુ કરવામાં આવેલ.

તા. ૧૧ મી મંગળવારે પંચાસરાખાતે ખાસ મંડપમાં સભા રાખવામાં આવેલ જ્યારે શ્રી રસીકલાલ જાની, શ્રી કાન્તીલાલ પુનમચંદ, શ્રી કુંદનમલ નર્વીનચંદ, શ્રી મહાવીરચંદ, શ્રી નટુભાઈ, શ્રી કેશુભાઈ, પં. શીવલાલભાઈ, શ્રી મોહનલાલ દી. ચોક્સી તથા સુરિજી આદિએ સમયોચિત પ્રવચનો કર્યા હતા. બપોરના પૂજા અને રાત્રે ભાવના રાખવામાં આવેલ.

ખી. ભા. વ. ૧૩ ના વરકાણા મંડળ ચારૂપ તીર્થની યાત્રાએ ગયેલ. ત્યાં પૂજા, ભાવના તથા

સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓ તથા માસ્તરને ચંદ્રકો આદિ આપવાનો સમારંભ યોજવામાં આવેલ.

વ. ૧૪ ના સાગરના ઉપાશ્રયે સુરિજીની નિશામાં વરકાણા વિદ્યાર્થીઓએ ભજનો રજૂ કર્યા, ભણસાલી સંપતરાયજીએ વરકાણા વિદ્યાલયના ક્રમિક વિકાસનો ઇતિહાસ રજૂ કર્યો. સુરિજીને મારવાડ તરફ પધારવા વિનંતી કરી તેના જવાબમાં સુરિજીએ જણાવ્યું કે-મારી ભાવના પંજબ સંભાળી લેવાની છે, પરંતુ બીકાનેરવાળા શ્રી પ્રેમચંદ્રજી કોચર તરફથી પાલીતાણાખાતે જે ભવ્ય જિનાલય અને ગુરુમંદિર તૈયાર કરવામાં આવેલ છે તેની પ્રતિષ્ઠા માટે ખૂબ આગ્રહ હોવાથી મારે ત્યાં જવું પડશે. અને ત્યાંથી મારવાડ તરફ આવતું ચોમાસું કરવાની મારી ભાવના છે.

છેવટ પરસ્પર આભારવિધિ કરી સૌ વિખરાયા હતા.

પૂ. સ્વ. આચાર્યદેવની જયન્તી મુંબઈ, પુના, પાલીતાણા આદિ ઘણાં સ્થળોએ ધામધૂમપૂર્વક ઉજવવામાં આવેલ.

જયન્તી નિમિત્તે પૂજા

આ. વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયન્તી આસો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ સભા તરફથી ઉજવવામાં આવતાં શહેરના મોટા દેરાસરજીમાં રાગરાગણીપૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

સ્વીકાર-સમાલોચના

મહા પંથનો યાત્રી-લેખક:-મુનિવર્ય શ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી મહારાજ. સંયોજક મુનિ શ્રી નિત્યાનંદવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક: શ્રી વિજયદાન-સૂરીશ્વરજી જૈન મંથમાલા ગોપીપુરા-સુરત. કાઉન ૧૬ પેજ પૃષ્ઠ ૨૫૦ મૂલ્ય. ૨-૪-૦

સ્વીકાર-સમાલોચના

૬૩

—૨૧. આચાર્ય વિજયદાનસૂરીશ્વરજી મહારાજ-શ્રીની જીવનરેખા, તેઓશ્રીનો શિષ્યરત્નોની સળંગ યાદી વગેરે સંગ્રહ આ પુસ્તકમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. વધુમાં પ્રાસંગિક ચિત્રો પણ રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. આમ સારંગે પુસ્તક આ. દાનસૂરીશ્વરજી મહારાજનો સુંદર પરિચય કરાવે છે.

પૂ. વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીના પદ્મલંકાર કે વડોદરા સંમેલન વગેરે વિવાદાત્મક પ્રશ્નોથી આવા ચરિત્રોને નિરાળા રાખવામાં આવ્યા હોત તો વધુ સારું હતું.

એકંદર લેખકની લેખનશૈલી સુંદર છે તેમ પુસ્તકનું સુશોભન પણ મનોહર છે.

શ્રી પ્રવચન પ્રદીપ-ભા. ૧ તથા ભાગ ૨ લેખક મુનિગજ શ્રી કલ્યાણપ્રભવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક શા. કાન્તિલાલ છોટાલાલ સમદીવાળા-મીયાગામ કરજી. કા. ૧૬ પેજ પૃષ્ઠ અનુક્રમે ૧૪૦-૧૭૬. મૂલ્ય રૂ. ૧)

આજીવો મોષ પામી શકે તેવા ઉદ્દેશથી ગુજરાતી સરળ ભાષામાં પ્રવચનો તૈયાર કરી આ બંને પુસ્તિકામાં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. પ્રથમ ભાગમાં શ્રુતજ્ઞાન અને સંયમ ઉપર ચાર અને બીજા ભાગમાં માનવલવના છ ફળો, વૈયાવચ્ચ, સત્તાનુકંપા, સુપાત્રદાન અને ગુણાનુરાગ એમ પાંચ પ્રવચનો આપવામાં આવ્યા છે.

મહાવીર દેવનો ગૃહસ્થાશ્રમ:-અનુવાદક : ન્યા. ન્યા. મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ.

શ્રી સત્યભક્તજીએ “ મહાવીર કા અન્તરતત્ત્વ ” નામનું લગભગ ૩૭૫ પૃષ્ઠનું પુસ્તક રચ્યું છે. જેમાં ભગવાન મહાવીરનું જીવન-ચિત્રણ રજૂ કર્યું છે. ચિત્રણમાં કદપનાઓનો સંભાર ખૂબ છે. પ્રાચીન શાસ્ત્રોમાં ઉલ્લિખિત મળે છે તે તમામ હકીકત આમાં રજૂ કરવામાં આવી છે. વધુમાં ભગવાન મહાવીરના મનોમંથનનો રંગ પણ જ્યાં જ્યાં જરૂર લાગી ત્યાં લેખકે પોતાની પ્રજ્ઞાશક્તિથી પુરેલ છે. આ પુસ્તકમાંથી શરૂઆતના ૭૨ પૃષ્ઠોનો અનુવાદ ૮૫ પાનાની આ નાની પુસ્તિકામાં અત્રે રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. અને માંડલ ૧૧ જૈનોની આર્થિક મદદથી તે પ્રકાશિત કરવામાં આવેલ છે.

આપણું મૂળ ધ્યેય:-વ્યાખ્યાતા: ન્યા. ન્યા. શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ, પ્રકાશક શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈનસભા-પાટણ. કા. ૧૬ પૃષ્ઠ ૧૬.

દિવ્યજીવન સંઘ-પાટણ શાખાના વાર્ષિક ઉત્સવ પ્રસંગે ન્યા. ન્યા. મુનિ ન્યાયવિજયજી મહારાજે ‘ જીવન-વિકાસ ’ ના માર્ગો દર્શાવતું એક પ્રવચન આપેલ તે થોડા વિસ્તાર સાથે અત્રે રજૂ કરવામાં આવેલ છે. ધનતૃષ્ણા અને કામાસક્તિ પર યોગ્ય અંકુશ મૂકવાથી માનવ માત્ર પોતાના જીવનવિકાસના ધ્યેયને કેવી રીતે પહોંચી વળે છે. તે વસ્તુ ધણી સુંદર રીતે આ લઘુ પુસ્તિકામાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

હોલિકા વ્યાખ્યાન —લેખક આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજય અમૃતસૂરીશ્વરજી મહારાજ. પ્રકાશક શ્રી હર્ષ. પુષ્પામૃત જૈન ગ્રંથમાળા-લાખાખાવળ (જમનગર) કા. ૧૬ પૃષ્ઠ ૧૬ મૂલ્ય રૂ. ૩ આના.

હોલિકા પર્વમાં જે મિથ્યાદ્રષ્ટિ રહેલી છે, તેનું રહસ્ય હોલિકાની આ કથામાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

મહાત્મા શ્રી મત્સ્યોદર:-લેખક પ્રકાશક ઉપર મુજબ કા. ૧૬ પેજ પૃષ્ઠ ૬૦ મૂલ્ય રૂ. ૩ આના.

નિરંતર સુખ જોઈતું હોય તો તે ધર્મપરાયણ જીવનમાંથી મળી રહે છે તે વસ્તુનું રહસ્ય સમજાવતી મહાત્મા શ્રી મત્સ્યોદરની કથા આ પુસ્તિકામાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

પં. શ્રી શિવાનંદવિજયજી ગણિવચનું સંક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર —સંયોજક સાહિત્યપ્રેમી મુનિવચં શ્રી નિરંજનવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક જસવંતરાય ગિરધરલાલ શાહ ૧૨૩૮, રૂપાસુરચંદની પોળ-અમદાવાદ.

આચાર્ય વિજયનંદનસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય-રત્ન પં. શ્રી શિવાનંદજી ગણિવચં જેઓ અમદાવાદ-ખાતે સં. ૨૦૧૧ ના ચૈત્ર વ. ૪ ના કાળધર્મ પામ્યા છે. તેઓશ્રીનું ટૂંક જીવનચરિત્ર ૨૦ પાનામાં અત્રે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે.

આવશ્યક મુક્તાવલી —સંપાદક મુનિવચં શ્રી મહિમાવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક:-મહેતા કાન્તિલાલ રાયચંદલાલ સાણંદ કા. ૧૬ પેજ પૃષ્ઠ ૬૭૨ મૂલ્ય ભેદ

સ્તુતિઓ, ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સન્ન્યાયો, ગહ્વલીઓ, પંચ પ્રતિકમણ, નવસ્મરણાદિ સ્તોત્રો, વિધિવિધાનો, દેવવંદનો, સાધુસાધ્વી માટે આવશ્યક ક્રિયાનાં સૂત્રો, મંત્રો અને અનેક લાભવાલાયક વસ્તુઓનો ધણો ઉપયોગી સંગ્રહ પોણા સાત સો પૃષ્ઠના આ દળદાર ગ્રંથમાં જુદા જુદા પચ્ચીસ ખંડોમાં રજુ કરવામાં આવ્યો છે. ગ્રંથનો સંગ્રહ જોતા શ્રાવક કે સાધુવર્ગને માટે આ એક એવું પુસ્તક તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે કે તેમાં નિત્ય આવશ્યક એવી તમામ સામગ્રી આવી જાય છે એટલે જુદા જુદા પુસ્તકો સાથે રાખવાની જરૂર રહેતી નથી.

પૂ. મુનિવર્ય શ્રી મહિમાવિજયજી મહારાજના ૨૫ વર્ષની દીક્ષાપર્યાયની મંગળ યાત્રાની સ્મૃતિરૂપે આ ગ્રંથ લીંબડીવાળા શ્રી છોટુભાઈ બકરીએ ગુરુભક્તિ નિમિત્તે પ્રગટ કર્યો છે અને સદુપયોગ માટે તે બેટ આપવામાં આવે છે.

સુવિખ્યાત તીર્થસ્થાનો અને શ્રી સરસ્વતી દેવી આદિના સુરમ્ય ચિત્રોથી સુશોભિત કેલેન્ડરો તૈયાર કરાવી પ્રતિવર્ષ સમાજ સમક્ષ લલિત ધ્વજસંવાળા શ્રી છોટુભાઈ મૂકી રહ્યા છે તે વાત સુવિદિત છે. આ તમામ કેલેન્ડરોમાં તેઓશ્રીનો કળાપ્રેમ અને તીર્થભક્તિ ટપકે છે તેમ આ ગ્રંથને પણ પોતાના કળાપ્રેમથી શણગારવામાં આવેલ છે.

ફોટોગ્રાફીની શૈલિએ ગ્રંથનું જેકેટ ધણી સુંદર રીતે તૈયાર કરવામાં આવેલ છે તેમજ બીજા થોડા ફોટાઓ પણ ફોટોગ્રાફી શૈલિએ તૈયાર કરીને આમાં મૂકવામાં આવ્યા છે તે આ ગ્રંથના સુશોભનની ખાસ વિશિષ્ટતા છે.

સારોએ સંગ્રહ ખૂબ ચીવટપૂર્વક કરવામાં આવ્યો છે. અને ધણા ઉપયોગી વિષયો તેમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. ત્યારે સહજ ભાવે એમ લાગે છે કે સ્તવનો, ચૈત્યવંદનો આદિ સંગ્રહ થોડો વિસ્તારીને તેમાં પૂર્વાચાર્યોની લોકપ્રિય કૃતિઓનો થોડો વધુ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હોત તો તે વધુ આવકારદાયક બનત કારણ ધણા અર્થગંભીર અને અતિ પ્રચલિત સ્તવન, સન્ન્યાયો આદિ આમાં રજૂ થઈ શક્યા નથી.

આવા દળદાર કિંમતી ગ્રંથની ત્રણ હજાર કોપી ઉદાર ભાવે બેટ આપવાનો તેના પ્રકાશક જે પ્રયત્ન કાર્યો છે તે બદલ અભિનંદન આપતા ઇચ્છીએ કે ખપી જીવે આ ગ્રંથનો યોગ્ય લાભ ઉઠાવે.

મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ—સંપાદક:—મુનિવર્ય શ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજ. પ્રકાશક શ્રી જગજીવન શીવલાલ શાહ ૧૨૨ એ. કીકાર્ટ્રીટ—મુંબઈ ૪. મૂલ્ય આઠ આના.

મુનિવર્ય શ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજ જ્યોતિષના સૂક્ષ્મ ગણિતથી જૈન પંચાંગ છેલ્લા કેટલાક વરસોથી પ્રગટ કરી રહ્યા છે અને તેઓશ્રીના જ્યોતિષ વિષયક જ્ઞાન માટે જૈન-જૈનેતર વર્ગમાં સારો આદર વધતો આવે છે. સામાન્ય રીતે જ્યોતિષનું અપૂર્વ પ્રાચીન સાહિત્ય આપણી પાસે હોવા છતાં આપણે જૈન પંચાંગ તૈયાર કરવામાં સામાન્યતઃ ઉપેક્ષાજનિત કેળવતા આવ્યા છીએ. આવા સમયે મુનિશ્રી વિકાસવિજયજીના જૈન પંચાંગ માટેની સેવા ઓછી આદરપાત્ર ન ગણાય. વધારે ખુશ થવા જેવું એ છે પંચાંગોની દુનિયામાં આ પંચાંગનો આધાર ધણા ય પ્રમાણભૂત પ્રતિષ્ઠિત પંચાંગ સંપાદકો પણ લઈ રહ્યા છે અને બી. ભટ્ટાચાર્ય જેવા જ્યોતિષવિજ્ઞાનો પણ આ પંચાંગને પ્રેમપૂર્વક આવકારી રહ્યા છે.

જૈન પંચાંગ તૈયાર કરવાની મુનિશ્રી વિકાસવિજયજી મહારાજે શરૂ કરેલ યોજનાને જૈનસમાજે જેટલા ઉત્સાહપૂર્વક અપનાવવી જોઈએ તેટલા પ્રમાણમાં અપનાવી નથી, તે આપણા માટે એક વિચારણીય પ્રશ્ન છે.

પ્રતિવર્ષ પંચાંગમાં સૂક્ષ્મ ગણિતનો વિભાગ ઉમેરવામાં આવે છે તેમ પંચાંગને રસમય અનાવવા માટે આ વખતે પણ નવું અંગ ઉમેરવામાં આવેલ છે.

આ પંચાંગનો વધુ ને વધુ આદરભાવ તેમ તેના પ્રકાશનની યોજના દીર્ઘજીવી દ્રષ્ટિએ કરવામાં આવે અને અને તેટલી સસ્તી આવૃત્તિ માટે સુયોગ્ય પ્રયત્ન કરવામાં આવે તેમ અમે ઇચ્છીએ છીએ.

છપાય છે

જ્ઞાનપ્રદીપ (ત્રણે ભાગ સાથે) સંપૂર્ણ

છપાય છે

લેખક—સદ્ગત શાંતભૂતિ વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી વિજયકરતૂરસૂરીચરણ મહારાજ.

જૈન-જૈનેતર અલ્પજ્ઞ દરેક મનુષ્યથી પણ સરલ રીતે સમજી શકાય, તેમજ ઉચ્ચ સંસ્કારી જીવન કેમ જીવી શકાય અને જીવનમાં આવતાં અનેક સુખ, દુઃખના પ્રસંગોએ સમચિત્ત કેવી પ્રવૃત્તિ આદરી શકાય, તેનું દિશાસૂચન કરાવનાર, અનંતકાળથી સંસારમાં રહી જતા આત્માને સાચો રાહ બતાવનાર, સન્માર્ગ, સ્વર્ગ અને મોક્ષ મેળવવા માટે અચૂક માર્ગદર્શક, કપરા વર્તમાન કાળમાં સાચું સુખ, સાચી શાંતિ આપનાર, અહિંસા અને સર્વ પ્રત્યે બ્રાતૃભાવ ઉત્પન્ન કરાવનાર, નિરંતર પઠન-પાઠન માટે અતિ ઉપયોગી, શાસ્ત્રોના અવગાહન અને અનુભવપૂર્ણ રીતે સદ્ગત આચાર્ય મહારાજે લખેલો આ સુંદર ગ્રંથ છે. શ્રી પાલનપુર શ્રોત્રસંઘના ઉપર આચાર્ય મહારાજે કરેલા ઉપકાર માટે ગુરુભક્તિ નિમિત્ત અને સ્મરણાર્થે થયેલા ફૂંડની આર્થિક સહાયવડે આ ગ્રંથ ઊંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં આકર્ષક આઈડોંગ સાથે અમારા તરફથી છપાય છે.

ફરી નહીં છપાવવામાં આવતા બે અમૂલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (બારસા) મૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પચુંષણ પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજાઓ વાંચી ચતુર્વિધ સંઘને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસહિત છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી કે જૈન બંધુઓને જોઇએ તેમજ મંગાવી લેવા નમ્ર સૂચના છે. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

૨ સન્ન્યાસમાળા—શાસ્ત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક જૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ મા સૈકાથી અઢારમા સૈકા સુધીમાં થઇ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજાઓ રચેલ સન્ન્યાસનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચારિત્રની ઘટના આપણી પૂર્વની જાહેજલાલી, અને વાચકને વૈરાગ્યવૃત્તિ તરફ દોરે છે. પચાસ ફોર્મ ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપો, અને પાકા આઈડોંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. માત્ર જુજ કોપી સિલિકે રહી છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

નમ્ર સૂચના.

પૃથક્કલ્પસૂત્ર છઠ્ઠો ભાગ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયો છે, પરંતુ આગલા કેટલાક ભાગોનું વેચાણ ઘણા વખત પહેલાં થયેલું હોવાથી, છ ભાગો તૂટક થયા છે, અને છઠ્ઠે ભાગ પૂરતા નહિં મેળવનાર અથવા બીજાકુલ નહિં મેળવનારા અનેક મુનિરાજો, જ્ઞાનભંડારો, ખપી આત્માઓના પૂરતા ભાગ મેળવવા માટે સભા ઉપર અનેક પત્રો આવવાથી, અમોએ અન્ય સ્થળેથી ખૂટતા આગલા ૨-૩-૪-૫ ભાગો મેળવીને હાલમાં થોડા આખા સેટો એકઠા કર્યાં છે, અને તેની નકલો પણ ઘણી થોડી છે, જેથી જોઇએ તેમજ મંગાવવા નમ્ર સૂચના છે. કિંમત ૨-૩-૪-૫ દરેક ભાગના પંદર, પંદર રૂપિયા અને છઠ્ઠા ભાગના સોળ રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું). કમીશન ટકા ૧૨૧૧.

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

૩૧. ૫૦૧) ૩૧. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેટ્રન થઇ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ તરીકે મળી શકે છે.

૩૧. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને ચાલુ વર્ષના બધા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પુરાંત હશે તે પેટ્રન તથા લાઇફ મેમ્બરોને પોણી કિંમતે મળી શકે છે.

૩૧. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી આકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો ભેટ મળી શકશે; પણ ૩૧. ૫૦) વધુ ભરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કીંમતના ભેટ મળશે.

બીજો વર્ગ બંધ કરવામાં આવેલ છે.

૩૧. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. રૂ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની અહાદેવીઓ	,, ,, ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંડી ભાષાંતર	,, ,, ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	,, ,, ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	,, ,, ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી હમયન્તી ચરિત્ર (સચિત્ર)	,, ,, ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	,, ,, ૪-૦-૦
	આદર્શ સ્ત્રી રત્નો ભાગ ૨	,, ,, ૨-૦-૦
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાંતર ગુજરાતી ભાગ ૧	,, ,, ૧૦-૦-૦
,, ૨૦૦૮	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	,, ,, ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ (ગુજરાતી)	,, ,, ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન સ્તવનાવળી	,, ,, ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	,, ,, ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	,, ,, ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	,, ,, ૧-૦-૦
		રૂ. ૮૬-૦-૦

હવે આપવાના ભેટના પુસ્તકો નવા તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના ભેટના પુસ્તકો ભેટ મળશે. ૨૦૧૦-૨૦૧૧-૨૦૧૨ ના ભેટ પુસ્તકો માટે શ્રી કથારત્નકોષ ભાગ બીજો તૈયાર થાય છે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની ૩૧. ૧૦૧) બંનેથી ૩૧. ૧૩) નું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ૩૧. ૭) વધુ બંનેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઈ મળતા ભેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવેા. જોન બંધુઓ અને બહેનોને પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બર થઇ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો ભેટ મેળવવા નમ્ર સૂચના છે.

આવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જિંદગી સુધી ભેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જેટલો વિલંબ થશે તેટલા વરસના ભેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની થઈ છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર